

Ο Καστανιώτης

Ηλεκτρονική διεύθυνση: okastaniotis@yahoo.gr

Όργανο Επικοινωνίας των Απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας

Τριμηνιαία Έκδοση • Έτος 43° • Αρ. Φύλλων 169-170 • Απρίλιος-Σεπτέμβριος 2021 • Έκδοση - Διεύθυνση: Σύλλογος Καστανιωτών
Γραφεία: Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία • GREECE • Τηλ.: 210 25.16.938 • <http://www.kastanea.net> • Τιμή Φύλλου: 0,29 €

Φόρος τιμής στον αναμορφωτή Ηγούμενο Κύριλλο Καστανοφύλλη, τη σημαντικότερη μορφή που ανέδειξε η Καστανιά

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος των απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας και ο Δήμος Καρπενησίου, στο πλαίσιο των εορτασμών για τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821, συνδιοργάνωσαν την Τετάρτη 11 Αυγούστου 2021 εκδήλωση στην πλατεία της Καστανιάς.

Η εκδήλωση είχε ως κεντρικό θέμα την απόδοση φόρου τιμής στον Κύριλλο Καστανοφύλλη, τη μεγάλη προσωπικότητα που ανέδειξε η Καστανιά, τον αναμορφωτή Ηγούμενο της Ι. Μ. Προυσού, τον υποστηρικτή της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, τον ιδρυτή της Σχολής Γραμμάτων Προυσού και μετέπειτα δάσκαλό της. Η απόδοση φόρου τιμής έγινε με τα αποκαλυπτήρια μνημείου που κατασκεύασε ο Σύλλογος και στο οποίο τοποθετήθηκε εικόνα-ψηφιδωτό με τη μορφή του Κυρίλλου, με ομιλία από τον συγχωριανό μας Φιλόλογο – Ιστορικό, τ. Λυκειάρχη Γιάννη Υφαντόπουλο, με ονομασία της πλατείας του χωριού μας σε «πλατεία ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΚΑΣΤΑΝΟΦΥΛΛΗ» και με παρουσίαση παραδοσιακών χορών από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Καρπενησίου.

Την ίδια ημέρα και στον ίδιο χώρο, προηγήθηκε της εκδήλωσης η παρουσίαση του βιβλίου «ΚΑΣΤΑΝΙΑ – ΤΟΡΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, τρία χωριά με σημαντική αρχαία και νεότερη ιστορία». Το βιβλίο εκδόθηκε από το Σύλλογο Καστανιωτών. Συγγραφέας είναι ο Ευρυτάνης Ιστορικός ερευνητής Δημήτρης Φαλλής. Η παρουσίαση έγινε από τον συγχωριανό μας Θεολόγο, τ. Γυμνασιάρχη Ζαχαρία Ζηνέλη.

Σημειώνουμε, ότι το αρχικό πρόγραμμα περιλάμβανε και επίσκεψη στην ιστορική τοποθεσία Αποκλείστρα, αποκαλυπτήρια πινακίδας και έπαρση σημαίας, όμως δυστυχώς ματαιώθηκε λόγω της απαγόρευσης κυκλοφορίας στα δάση που είχε επιβληθεί εκείνες τις ημέρες για την αποτροπή εκδήλωσης πυρκαγιών.

Έδωσαν το παρών στην εκδήλωση: Ο Ηγούμενος της Ι.Μ. Προυσού π. Ιωαννίκιος, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ευρυτανίας κ. Άρης Τσιός, ο Δήμαρχος Καρπενησίου κ. Νίκος Σουλιά-

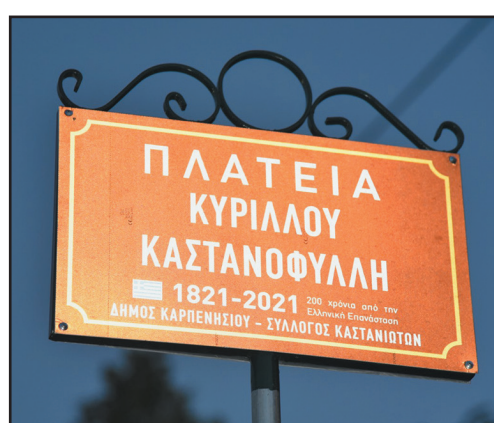
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΚΑΣΤΑΝΟΦΥΛΛΗΣ (1775-1834(5) (Πνευματικός, άνδρας ασκητικής βιοτής και λόγιος, αναμορφωτής και ηγούμενος της Ι. Μ. Προυσού, μεγάλος ευεργέτης της γενέτειράς του ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ)

Το χορευτικό τμήμα του Π.Σ. Καρπενησίου

της, ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Κώστας Μπακογιάννης, ο επικεφαλής Δημοτικός Σύμβουλος της αντιπολίτευσης κ. Δημήτρης Λερογιάννης, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι, ο Διοικητής

του Θεραπευτηρίου κ. Κλεομένης Λάμπας, ο Πρόεδρος του Εργ. Κέντρου Ευρυτανίας, Πρόεδροι και μέλη Δ.Σ. από τους Πολιτιστικούς Συλλόγους καθώς και οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων

Άποψη από το ακροατήριο

από όλα τα γειτονικά μας χωριά (Προυσός, Τόρνος, Πρόδρομος, Αργυρό Πηγάδι, Ασπρόπυργος, Ροσκά), ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του ΕΟΣ Πανταβρέχει, πρώην Πρόεδροι και μέλη των Δ.Σ. από όλους τους προαναφερόμενους Πολιτιστικούς Συλλόγους, η Δημοσιογράφος Σία Κοσιώνη και δημοσιογράφοι από την εφημερίδα Ευρυτανικά ΝΕΑ. Χαιρετισμούς στην εκδήλωση απέστειλαν και διαβάστηκαν προς τους

παρευρισκόμενους, ο Βουλευτής του νομού μας Κώστας Κοντογεώργος, η Πολιτευτής Θωμάς Οικονόμου και η πρώην Δασκάλα μας κα Λάππα Κελέση εκπροσω-

πώντας τον Πεζοπορικό Σύλλογο Καρπενησίου.

Οι προσφωνήσεις και η παρουσίαση των θεμάτων της εκδήλωσης έγινε από τη Γραμματέα του Συλλόγου Δήμητρα Δεληκωστοπούλου και τον Πρόεδρο Αριστείδη Ντέκα.

Αρχικά ανακοινώθηκε η ματαιώση της εκδήλωσης στην Αποκλείστρα και στο βήμα ανέβηκε ο Γιάννης Υφαντόπουλος ο οποίος διάβασε το κείμενο που ο ίδιος έγραψε και που πλέον

αναγράφεται σε πινακίδα που τοποθετήθηκε στην αρχή του μονοπατιού της Αποκλείστρας. (βλέπε σχετικά άρθρο στο παρόν φύλλο με τίτλο «Εκεί ψηλά στην Αποκλείστρα»)

Στη συνέχεια έγινε η παρουσίαση του βιβλίου «ΚΑΣΤΑΝΙΑ – ΤΟΡΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, τρία χωριά με σημαντική αρχαία και νεότερη ιστορία». (βλέπε σχετικά άρθρο στο παρόν φύλλο με τίτλο τον προαναφερόμενο του βιβλίου)

Η εκδήλωση στη συνέχεια αφορούσε το κεντρικό θέμα, την απόδοση τιμών στον Κύριλλο Καστανοφύλλη και το λόγο έλαβαν οι επίσημοι καλεσμένοι που παρίσταντο στην εκδήλωση. Συγκεκριμένα διαδοχικά απήνθυνα χαιρετισμό: Ο Ηγούμενος της Ι.Μ.Π., ο Αντιπεριφερειάρχης, ο Δήμαρχος Καρπενησίου, ο Δήμαρχος Αθηναίων και η Πρόεδρος της Κοινοτήτάς μας Κατερίνα Τσιώκου Τσατσάραγκου.

Στη συνέχεια, ο π. Ιωαννίκιος, ηγούμενος του μοναστηριού του Προυσού και ο π. Σωτήριος Τσιώκος, εφημέριος της Καστα-

(συνέχεια στη σελίδα 2)

Φόρος τιμής στον αναμορφωτή Ηγούμενο Κύριλλο Καστανοφύλλη, τη σημαντικότερη μορφή που ανέδειξε η Καστανιά

(συνέχεια από τη σελ. 1)

νιάς συνέψαλαν επιμνημόσυνη δέηση για τον Κύριλλο Καστανοφύλλη και ακολούθησαν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου με την εικόνα του Κυρίλλου (από τον π. Ιωαννίκιο) και της πινακίδας με την νέα ονομασία της πλατείας ως «ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΚΑΣΤΑΝΟΦΥΛΛΗ»(από τον Δήμαρχο Καρπενησιού και την Πρόεδρο της Τ.Κ.).

Τελευταίος ομιλητής ήταν ο Φιλόλογος και Ιστορικός **Γιάννης Δημ. Υφαντόπουλος**, π. Λυκειάρχης και μελετητής της ζωής και του πολύ μεγάλου και σημαντικού έργου, του **ΚΥΡΙΛΛΟΥ του ΚΑΣΤΑΝΟΦΥΛΛΗ** για την Ι. Μ. Προυσού, για το χωριό μας και για όλη την ευρύτερη περιοχή.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου προλόγισε την ομιλία του Γιάννη Υφαντόπουλου για τον Κύριλλο Καστανοφύλλη με τα παρακάτω λόγια:

Ελληνικών Γραμμάτων στον Προυσό, η φιλοξενία στη Μονή του στρατάρχη Γεώργιου Καραϊσκάκη, η συμβολή του στην οχύρωση της “Αποκλείστρας” της Καστανιάς και τέλος η μέριμνά του να χτισθούν ναοί στο χωριό μας, είναι ίσως τα πιο σημαντικά στα οποία μπορεί κάποιος να αναφερθεί και φυσικά δεν είναι μόνο αυτά. Η γενέτειρα λοιπόν Καστανιά χρωστούσε μια ακόμα σημαντική αναγνώριση στο τέκνο της (θυμίζουμε ότι για το έργο του Κύριλλου Καστανοφύλλη έχουν γραφεί βιβλία και έχει διοργανωθεί ημερίδα στο χωριό μας σε συνεργασία με την Πανεργυτανική Ένωση) και έτσι το Δ.Σ. του Συλλόγου μας αποφάσισε να τοποθετήσει σε στήλη, στην πλατεία του χωριού μας μια εικόνα - ψηφιδωτό του Κύριλλου Καστανοφύλλη.»

Αποφεύγοντας ο ομιλητής

Σουλιώτη αγωνιστή που θεληματικά θυσιάστηκε για την Πατρίδα στο Κεφαλόβρυσο του Καρπενησιού, όταν οι Σουλιώτες συναγωνιστές του τον μετέφεραν στο Μεσολόγγι για να τον εντα-

“έγκλειστος” πλέον στην Κουτλουμουσιανή Σκήτη του Αγίου Παντελεήμονος πέρασε τα υπόλοιπα και τελευταία (10 μάλλον) χρόνια της επίγειας εξηντάχρονης ζωής του μέχρι τα 1834(5),

κε στην **Καστανιά**, τη γειτονική προς την Ι. Μ. Προυσού “πενιχρά κώμη”, όπως ο ίδιος την αποκαλεί στα 1775. β) Στα 1777 έμεινε ορφανός από επίγειο πατέρα σε ηλικία δύο (2) ετών. γ) Εμβήκε

Επίδοση αναμνηστικού δώρου στον Δήμαρχο Αθηναίων κ. Κώστα Μπακογιάννη

«Στην Καστανιά γεννήθηκε μια μεγάλη πνευματική προσωπικότητα, ο Κύριλλος Καστανοφύλλης. Το έργο του στη Μονή Προυσού, η συνεισφορά του στην προετοιμασία της Επανάστασης, η ίδρυση της Σχολής

Γιάννης Υφαντόπουλος επανάληψη των προσφωνήσεών του προς τους παρευρισκόμενους (αφού κάτι τέτοιο το είχε κάνει στην πρώτη του ομιλία για την ιστορική ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ), είπε τα ακόλουθα:

«Το ίδιο ακριβώς τρισάγιο, πανοσιολογιότατε πατέρα Ιωαννίκιε, ηγούμενε Προυσού, και πατέρα Σωτήριε έψαλε και ο εδώ σήμερα τιμώμενος Κύριλλος, ως ηγούμενος της Ι. Μ. Προυσού στις 9 Αυγούστου του 1823 στο νεκρό του **Μάρκου Μπότσαρη**, του μεγάλου αυτού και γενναίου

φιάσουν και τον απίθωσαν στο νάρθηκα του μοναστηριού της **Παναγίας της Προυσιώτισσας.**»

Ακολούθησε αναφορά του ομιλητή στην προσωπική του σχέση με τον Κύριλλο, αφού από τη μητέρα του Ροδάνθη κατάγεται από τη γενιά του Κυρίλλου, τους **Αθανασιαδαίους**, όντας απόγονος 7^{ης} μάλλον γενιάς του αδελφού του Κυρίλλου Γεωργίου ή Ιωάννη. Τόνισε επίσης ότι από τα χρόνια του Δημοτικού Σχολείου της Καστανιάς, όπου φοίτησε ο ομιλητής (1953 – 1959), μέχρι σήμερα δεν έπαψε να ερευνά και να μελετά συνεχώς ότι έχει σχέση με τη μεγάλη αυτή μορφή – χωρίς αμφιβολία τη σημαντικότερη – που ανέδειξε το χωριό μας.

Στη συνέχεια ανέγνωσε την αυτοβιογραφία του Κυρίλλου, όπως ο ίδιος ο Κύριλλος την κατέγραψε σε λειτουργικό βιβλίο πριν τις αρχές του 1825, όταν ουσιαστικά κυνηγημένος από “ομοσχήμους” του και από της κοσμικής τάξεως αδελφούς εγκατέλειψε την Ι. Μ. Προυσού και επανήλθε στο Άγιο Όρος, όπου

οπότε, “πληρώνοντας το κοινό χρέος”, αναχώρησε για την Ουράνια Πολιτεία, παρακαλώντας τους μεταγενέστερους, όταν προσεύχονται, να ικετεύουν τον Κύριό μας **Ιησού Χριστό**, “να κατατάξει το πνεύμα του μετά των δικαίων”.

Από την αυτοβιογραφία αυτή του Κυρίλλου προκύπτουν τα ακόλουθα: α) Ο Κύριλλος γεννήθη-

στην αλφάβητο ετών πέντε (5). δ) Πήγε στο μοναστήρι της Παναγίας στον Προυσό, όπου ως δόκιμος μοναχός ολοκλήρωσε (στα 1789) τις σπουδές του (έκαμε τέλος των γραμμάτων). ε) Έλαβε εκεί διαδοχικά, στο ίδιο μοναστήρι, τις τάξεις του αναγνώστη, υποδιακόνου, διακόνου και ιεροσύνης και στ) στα 1796 αναχώρησε για το Άγιο Όρος, διψώντας για περαιτέρω

Σύλλογος των απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας “Ο Άγιος Δημήτριος”

Αγαπητοί συγχωριανοί & συγχωριανές, αγαπητά μέλη του Συλλόγου μας στην Ελλάδα και το εξωτερικό, αγαπητοί Τορνιώτες, Προδρομίτες & Προυσιώτες που λαμβάνετε ανά τρίμηνο την εφημερίδα μας “Ο Καστανιώτης” και ενημερώνεστε για όλα όσα συμβαίνουν (ευχάριστα & δυσάρεστα), αλλά και όσα αφορούν τον όμορφο τόπο της καταγωγής μας, τα μοναδικά χωριά μας που είναι ριζωμένα στην οροσειρά του Παναϊτωλικού, σας ενημερώνουμε ότι ο **Σύλλογός μας ανταποκρίνεται δύσκολα στα έξοδα λειτουργίας του.**

Γνωρίζετε όλοι ότι τα έξοδα έκδοσης της εφημερίδας μας, η συντήρηση του Πολιτιστικού Κέντρου, του Σχολείου και των εγκαταστάσεων στον Άγιο Δημήτριο, οι πολιτιστικές μας εκδηλώσεις και τα έργα που πραγματοποιεί ο Σύλλογός μας, όλα καλύπτονται αποκλειστικά από τις δικές σας συνδρομές και χορηγίες.

Για να καλυφθούν όλες οι ανωτέρω υποχρεώσεις, **Σας απευθύνουμε έκκληση για την οικονομική στήριξή σας. Περιμένουμε την ετήσια συνδρομή σας.**

Σας ενημερώνουμε ότι για την διευκόλυνσή σας μπορείτε να δώσετε τις συνδρομές σας στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας ή να καταθέσετε χρήματα στον Λογαριασμό του Συλλόγου στην Eurobank-Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Για οποιαδήποτε κατάθεσή σας, παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε στη συνέχεια ηλεκτρονικά στο email: okastaniotis@yahoo.gr, τηλεφωνικά στα τηλ: 6977668616 Αριστείδης Ντέκας, 6944556990 Κωνσταντίνος Μπώκος, ή ταχυδρομικά στη διεύθυνση: Σύλλογος Καστανιωτών Ευρυτανίας- Προμάχων 3 - 142 32 Νέα Ιωνία, για να εκδώσουμε σχετική απόδειξη και να σας την αποστείλουμε ταχυδρομικά.

EUROBANK - Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο
Σύλλογος Καστανιωτών Ευρυτανίας ο Άγιος Δημήτριος
Αριθμός Λογαριασμού 0026 0630 08 0100293867
IBAN Λογαριασμού GR3102606300000080100293867
Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για την ανταπόκρισή σας.

Καλό Φθινόπωρο, καλό χειμώνα και καλές Γιορτές να περάσουμε!!!

Από το Δ.Σ.

Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ

Τριμηνιαία Έκδοση
Ιδιοκτήτης:
Σύλλογος των Απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας «Ο Άγιος Δημήτριος»
Έδρα: Δ.Δ. Καστανιάς Προυσού Ευρυτανίας
Γραφεία στην Αθήνα:
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία

Εκδότης και Επιμελητής Έκδοσης
Αριστείδης Κ. Ντέκας
Πρόεδρος του Συλλόγου
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία
Τηλ.: 210 25 16 938

Σύνταξη Φύλλου και Επιμέλεια ύλης:
• **Αριστείδης Ντέκας**
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία
Τηλ.: 210 25 16 938
email:okastaniotis@yahoo.gr

Συνεργάτες:
Ζηνέλης Δημήτριος
Ζηνέλης Ζαχαρίας
Συνδρομές ετήσιες: 15 ευρώ
Αρ. Λογ.

0026 0630 08 0100293867
IBAN GR3102606300000080100293867
Φωτοστοιχειοθεσία, σελιδοποίηση, μοντάζ:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ
Γερανίου 7, Αθήνα 105 52
Τηλ/Fax: 210 5244309
Κωδικός Γ.Γ.Ε.: 4020

Αγαπητοί συγχωριανοί.

Όσοι επιθυμείτε να βοηθήσετε στην έκδοση της εφημερίδας μας, μπορείτε να στέλνετε άρθρα, διάφορες ειδήσεις που αφορούν τον τόπο μας, παλιές ανέκδοτες ιστορίες του χωριού μας καθώς και φωτογραφίες στην διεύθυνση.

Ντέκας Αριστείδης

Προμάχων 3
142 32 Ν. Ιωνία
ή στο email okastaniotis@yahoo.gr
τηλέφωνα επικοινωνίας: 210 2516938/6977668616

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Για να δημοσιευτεί οποιοδήποτε κοινωνικό γεγονός που αφορά την οικογένειά σας, ή κάποιο συγγενή σας, θα πρέπει να μας ενημερώσετε τηλεφωνικά ή με επιστολή σας και καλό θα είναι να μας στείλετε και οποιαδήποτε σχετική φωτογραφία, η οποία μετά την δημοσίευση θα σας επιστραφεί. Επίσης σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε στην περίπτωση που αλλάξει η διεύθυνσή σας ή αν δεν λάβετε κάποιο τεύχος της εφημερίδας μας. Τα τηλέφωνα επικοινωνίας και το email αναφέρονται παραπάνω.

Φόρος τιμής στον αναμορφωτή Ηγούμενο Κύριλλο Καστανοφύλλη, τη σημαντικότερη μορφή που ανέδειξε η Καστανιά

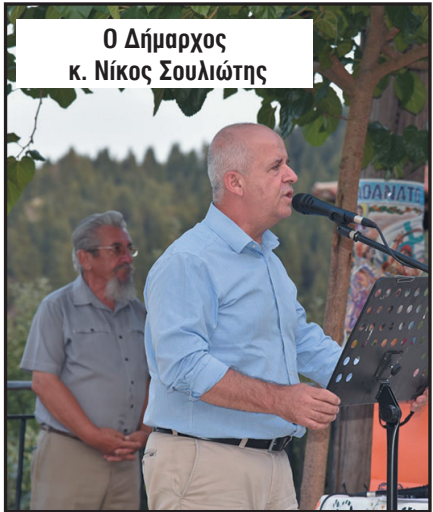
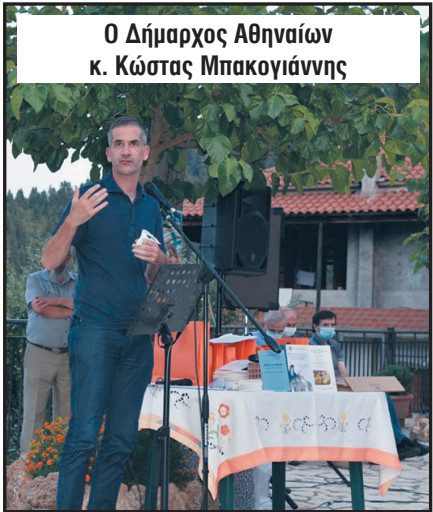
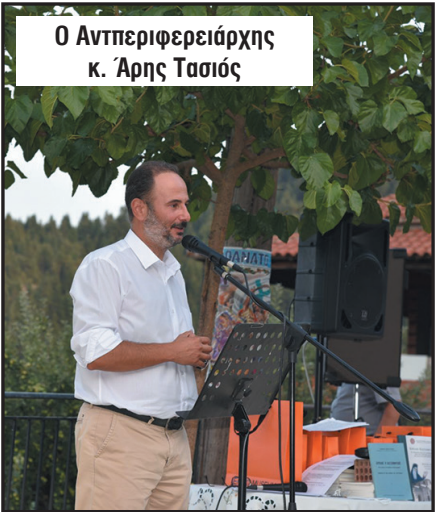
ρω μάθηση, πνευματική καλλιέργεια και ασκητικούς αγώνες. Όμως στις αρχές του 1814 επέστρεψε στην πρώτη του μετάνοια, την Ι. Μ. Προυσού της Προυσιώτισσας ύστερα από πρόσκληση και επίμονες πιέσεις του τότε Επισκόπου Λιτζάς και Αγράφων Δοσιθέου Παναγιωτί-

ποικιλότροπα τους εθνικούς μας για Λεφτεριά αγώνες. Στον καιρό της ηγουμενίας του βρήκαν στο μοναστήρι του Προυσού καταφυγή και βοήθεια κλέφτες και αρματολοί με κορυφαία περίπτωση την για έξι (6) μήνες, στα 1823, καταφυγή για ασφάλεια και θεραπεία

κό της ελληνικότατης αυτής φυλής. Γονείς του Κυρίλλου ήταν ο Δημήτριος Αθανασιάδης και η Στάμω Παναγιώτου ή Παναγιωτοπούλου και αδελφια του ο Γεώργιος, ο Ιωάννης, η Αγόρω και η Χάιδω (κατεροχόν σαρακατσάνικα γυναικεία ονόματα). Το Καστανοφύλλη είναι επινό-

ση των παιδιών που κατάγονταν από την Καστανιά και ήθελαν να μάθουν γράμματα στη Σχολή του Προυσού. Τα παιδιά αυτά θα φιλοξενούνταν δωρεάν στο μοναστήρι και δε θα κατέβαλαν χρήματα ως δίδακτρα στον εκάστοτε δάσκαλο της Σχολής. β) Υπήρξε κτή(ι)τορας τεσσάρων

γνωμονούσα έστησε επιτέλους την αφιερωματική στήλη, που απεικονίζει τον ΚΥΡΙΛΛΟ τον ΚΑΣΤΑΝΟΦΥΛΛΗ, για να τον τιμήσει, και αποφάσισε να δώσει στην πλατεία του χωριού μας το όνομά του, υπακούοντας παράλληλα και στην προτροπή του αναφορικά με την Παναγία την

δη και των λοιπών προεστώτων του Βιλαετίου, της επαρχίας δηλαδή του Καρπενησιού για να σώσει από τον ξεπεσμό, την καταστροφή και την επαπειλούμενη αφάνεια το μοναστήρι αυτό.

Στην ίδια αυτοβιογραφία του κατέγραψε ο Κύριλλος επιγραμματικά (για το έργο του) τα ακόλουθα: «την έξοδον εκ της μονής εποικήσαμεν των γυναικών και ηθελήσαμεν συστήσας και βιβλιοθήκην και τας ιεράς ακολουθίας κατά τάξιν αναγνώνται και άλλα τινά χρήσιμα τη μονή ποιήσαι». Παρέλειψε όμως να αναφέρει το πιο σημαντικό έργο του, την ίδρυση δηλαδή και λειτουργία της Σχολής – για τα ελληνικά γράμματα – στο μοναστήρι του Προυσού στα 1820, στην οποία Σχολή, όταν έλειπε ο μισθωμένος δάσκαλος, ο ίδιος ο Κύριλλος αναλάμβανε συχνά το έργο του δασκάλου. Αρνητής ο Κύριλλος (για μερικά χρόνια) της ηγουμενίας αναγκάστηκε – για πολλούς και ποικίλους λόγους – να γίνει ηγούμενος μετά την έναρξη της Εθνικής μας Επανάστασης του 1821, βοηθώντας

του στρατάρχη της Ρούμελης Γεωργίου Καραϊσκάκη, ο οποίος επαργύρωσε και επιχρύσωσε τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Προυσιώτισσας, εκφράζοντας έτσι την ευγνωμοσύνη

ηση του Κυρίλλου και ευρίσκει σ’ αυτόν τη μοναδικότητα της αναφοράς του, αφού ούτε πριν από τον Κύριλλο, ούτε μετά απ’ αυτόν απαντάται το επώνυμο αυτό, το οποίο (επώνυμο) φανερώνει και την ιδιαίτερη αγάπη του για το χωριό που γεννήθηκε, θεωρώντας τον εαυτό του Φύλλο Καστανιάς.

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης επηρεάστηκε πνευματικά πολύ από τον Κύριλλο, όσο καιρό παρέμεινε στον Προυσό, και δεν παρέλειπε ποτέ να μνημονεύει και να επικαλείται το όνομα της Παναγίας της Προυσιώτισσας, αποδίδοντας στην εικόνα της ξεχωριστές θαυματουργικές ιδιότητες.

Ακολούθησε από τον ομιλητή επιγραμματική αναφορά στην ιδιαίτερη αγάπη και σχέ-

(από τους οκτώ (8)) ναών της Καστανιάς. γ) Συνέβαλε στην οχύρωση της ιστορικής Αποκλείστρας συντηρώντας με τρόπο τους εκεί εγκλείστους. δ) Επηρέασε καθοριστικά τη συμμετοχή των συγχωριανών του στους εθνικούς απελευθερωτικούς αγώνες της Επανάστασης του 1821, αφού εννιά (9) από αυτούς πολέμησαν στο πλευρό του Μάρκου Μπότσαρη στο Κεφαλόβρυσο του Καρπενησιού στις 9 Αυγούστου του 1823. ε) Προκάλεσε – με πνευματικές συμβουλές και προτροπές – και τόνωσε το θρησκευτικό βίωμα των συγχωριανών του, οδηγώντας τους σε αφιερώσεις – ομολογίες κτημάτων τους (για ψυχική ωφέλεια των ίδιων και των δικών τους) στο μοναστήρι του Προυσού και στις εκκλησίες

Προυσιώτισσα σε ό,τι ο ίδιος ο Κύριλλος μας προτρέπει στο μεγαλυνάριο που συνέθεσε για αυτήν.

«Δεΐτε την εικόνα την ιεράν τῆς Προυσιώτισσης άσπασώμεθα ευλάβως, βρύουσαν παντοίων νόσων καί πάσης βλάβης ρώσιν δαφιλειστάτην καί χάριν άφθονον.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του Συλλόγου ανακοίνωσε την επίδοση αναμνηστικών -τιμητικών δώρων με τα παρακάτω λόγια (τα δώρα έδωσαν ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Κώστας Μπώκος και ο Έφορος Νίκος Σιάτρας):

«Κυρίες και κύριοι, ο Σύλλογός μας για να τιμήσει την προσφορά κάποιων σημαντικών για τον τόπο μας προσώπων καθώς και την παρουσία των τοπικών Αρχών στην εκδήλωσή μας, αποφάσισε να προσφέρει κάποια αναμνηστικά δώρα, τα οποία διαλέξαμε κυρίως από το Πωλητήριο του Μουσείου Μπενάκη και τα θέματά τους αναφέρονται στην επέτειο των διακοσίων χρόνων από την Επανάσταση του 1821.

Για τον χωριανό μας Παναγιώτη Ανδρέου Ζηνέλη, τον τακτικό τα τελευταία χρόνια ευεργέτη του χωριού μας και χορηγό σήμερα της κατασκευής του μνημείου δεν ξέρουμε αν φθάνει να του πούμε ένα ακό-

μα ευχαριστώ. Παναγιώτη, εμείς ως Σύλλογος, αλλά και όλοι οι χωριανοί και οι χωριανές μας, θα σου είμαστε πάντοτε ευγνώμονες. Να είσαι πάντα καλά και να απολαμβάνεις την Καστανιά που τόσο πολύ αγαπάς.

Στον Νίκο Μπαλαγιάννη, τον επίσης τακτικό ευεργέτη του χω-

του, πράγμα που αναγράφεται στη σχετική επιγραφή που υπάρχει χαραγμένη στο επικάλυμμα της εικόνας, στο “πουκάμισό” της όπως λέει ο λαός.

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης και ο Κύριλλος είχαν μια ιδιαίτερη σχέση που οφειλόταν στην κοινή Σαρακατσάνικη καταγωγή τους, στοιχείο κατεροχόν ενωτι-

ση του Κυρίλλου με το χωριό που γεννήθηκε, την Καστανιά, “την γειτονεύουσαν προς την Ι. Μ. Προυσού πενιχράν κώμην” όπως την αποκαλεί, αφού επέλεξε το όνομά της ως δηλωτικό της ύπαρξης και της ταυτότητάς του.

Συγκεκριμένα: α) Έδειξε μοναδικό ενδιαφέρον για τη μόρφω-

της Καστανιάς και στ) Συγκρότησε, στα 1821, τοπική πολιτική οργάνωση “δημογεροντία” με κέντρο το μοναστήρι του Προυσού, όντας ο ίδιος επικεφαλής της οργάνωσης αυτής και εκπροσωπώντας την, όταν οι περιστάσεις το απαιτούσαν.

Δικαιολογημένα λοιπόν, κατέληξε ο ομιλητής, η Καστανιά ευ-

(συνέχεια στη σελίδα 5)

«ΚΑΣΤΑΝΙΑ – ΤΟΡΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, τρία χωριά με σημαντική αρχαία και νεότερη ιστορία».

Στις 11 Αυγούστου 2021, στην εκδήλωση που έγινε στην πλατεία της Καστανιάς για να τιμηθεί ο ηγούμενος Κύριλλος Καστανοφύλλης, προηγήθηκε η παρουσίαση του βιβλίου «ΚΑΣΤΑΝΙΑ - ΤΟΡΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, τρία χωριά με σημαντική αρχαία και νεότερη ιστορία». Το βιβλίο εκδόθηκε από το Σύλλογο Καστανιωτών.

Συγγραφέας είναι ο Ευρυτάνης Ιστορικός ερευνητής Δημήτρης Φαλλής και η παρουσίαση έγινε από τον συγχωριανό μας Θεολόγο, τ. Γυμνασιάρχη Ζαχαρία Ζηνέλη.

Στην έναρξη της εκδήλωσης, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αριστείδης Ντέκας διάβασε το παρακάτω κείμενο με το οποίο ο ίδιος έχει προλογίσει το βιβλίο:

«Τον κ. Δημήτρη Φαλλή τον γνώρισα για πρώτη φορά το 1986, μέσα από κείμενά του που δημοσιεύτηκαν διαδοχικά σε κάμποσα φύλλα της εφημερίδας “Ο Καστανιώτης” και είχαν ως θέμα την “θαμμένη” ιστορία του χωριού μου, της Καστανιάς, αλλά και γενικότερα της Ευρυτανίας.

Ο κ. Δημήτρης Φαλλής, ο ιστορικός ερευνητής, ο χαμογελαστός κύριος με το ριγέ μπλουζάκι στην ασπρόμαυρη φωτογραφία που δημοσίευε η εφημερίδα, εμφανίστηκε ξαφνικά και μιλούσε για τα Κοκκάλια και την συντριβή των Γαλατών το 279 π.Χ, για το αρχαίο Κάλλιον, για την αρχαία ιστορία της Ευρυτανίας, για τα αρχαία ευρήματα (νομίσματα, αγγεία, μικροαντικείμενα κλπ), για την νεότερη ιστορία της τοποθεσίας “Αποκλείστρα Καστανιάς”, καθώς και για τη «βαθιά σπηλιά της» στην οποία πιθανότατα βρισκόταν το «Μαντείο του Οδυσσέα».

Εγώ τότε δεν γνώριζα τίποτα από όλα αυτά. Τα ιστορικά ακούσματα στο οικογενειακό και συγγενικό περιβάλλον περιλάμβαναν μόνο την πρόσφατη τοπική ιστορία και κυρίως τα γεγονότα του ‘40 και εγώ ως νεαρός καμάρωνα μόνο γι’ αυτά που είχα μέχρι τότε βιώσει και κυρίως για τις ομορφιές του ορεινού - κακοτράχαλου τόπου μου, για τα βιολογικά προϊόντα και τέλος για το Μοναστήρι του Προυσού, στο οποίο πάντοτε αναφερόμουν με δέος.

Τα κείμενα του κ. Δημήτρη Φαλλή φανέρωναν την αγωνιστικότητά του για την αποκά-

λυψη της αλήθειας σε ό,τι αφορούσε την Ευρυτανική ιστορία και το μεγάλο ενδιαφέρον του για τα τοπικά αρχαιολογικά ευρήματα που βρίσκονταν τυχαία ή που θα μπορούσε να αποκαλύψει η αρχαιολογική σκαπάνη. Πολύ αργότερα, μετά το 2010, συνάντησα τον κ. Δημήτρη Φαλλή με την ιδιότητά του ως μέλους του Δ.Σ. της Πανευρυτανικής Ένωσης. Μέχρι τότε δεν τον είχα συναντήσει ποτέ, αναγνώρισα όμως το καλοσυνάτο χαμόγελο της φωτογραφίας.

Στη συνέχεια, το δικό μου ενδιαφέρον (ως αναγνώστη της ιστορίας και όχι ως ερευνητή) για τα κοινά, για την τοπική ιστορία και για τον Άγιο Λεωνίδα μας έφερε κοντά με ανταλλαγές απόψεων και συζητήσεις, με τόπο συνάντησης την εργα-

την ιστορία του.

Φίλε των Καστανιωτών, κ. Δημήτρη Φαλλή. Να είσαι υπερήφανος για τον αγώνα που έκανες να διασώσεις την ιστορία της Ευρυτανίας. Εμείς σου είμαστε ευγνώμονες για όσα ανιδιοτελώς μας προσέφερες.»

Στη συνέχεια στο βήμα ανέβηκε ο Ζαχαρίας Ζηνέλης και παρουσίασε το βιβλίο. Από τον παρουσίαση του Ζαχαρία επιλέξαμε και σας μεταφέρουμε παρακάτω ένα μέρος της, καθώς και την προσφώνησή του προς τον συγγραφέα που μας άρεσε ιδιαίτερα.

«...Πολιέ γέρον κ. Φαλλή, χάριτι Θεού βρίσκεσαι ανάμεσά μας και είσαι όντως ο μεγαλύτερος όλων μας των παρισταμένων εδώ στην ηλικία»

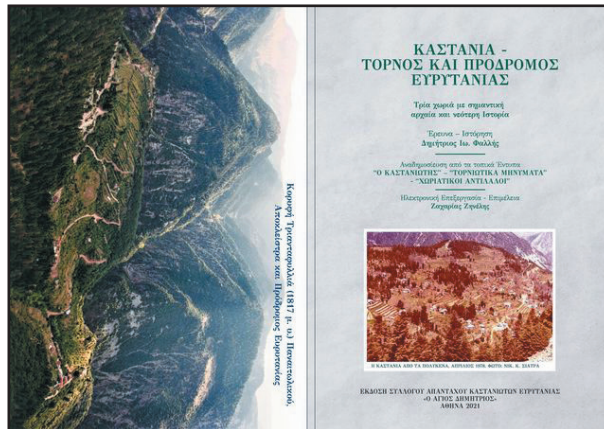
«Για μας τους Καστανιώτες “Ενας φίλος ήρθε απόψε απ’ τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις” όπως έλεγε και το γνωστό άσμα του 1950. Ήταν 57 χρόνων το 1986 που ήρθε για πρώτη φορά στην Καστανιά ο Δημήτρης Φαλλής, ξαναήρθε το 1992, πέρασε το 1993, αξιώνεται και πάλι απόψε να είναι μαζί μας στα 93 του πια χρόνια. Θυμάται ακόμη τους πρώτους Καστανιώτες που συνάντησε στο Πολιτιστικό, τον αείμνηστο Πρόεδρο του Συλλόγου Καστανιωτών Παναγιώ-

τη Ταραμπίκο, τους αδελφούς Μπαλαγιάννη, το Βαγγέλη Βασιτάκη και τόσους άλλους & ιδιαίτερα δεν ξεχνά το μακαρίτη Πρόεδρο της Κοινότητας Κώστα Δελικωστόπουλο.

Ο φίλος μας Δημήτρης Φαλλής γεννήθηκε στο Κλαψί (Κλαυσείο) Ευρυτανίας το 1929 από γονείς αγρότες. Τρίτο παιδί των γονιών του, ορφάνεψε από μητέρα μόλις 7 μηνών και από πατέρα 12 χρόνων, είδε το σπίτι του να καίγεται από τους Ιταλούς, Στην Δ’ Δημοτικού αναγκάστηκε να διακόψει το σχολείο

και ρίχτηκε μικρός στη βιοπάλη. Απόκτησε το απολυτήριο του Δημοτικού Σχολείου στην Αθήνα, φοίτησε σε Νυχτερινό Γυμνάσιο και Εμπορική Σχολή της εποχής εκείνης και το 1948 προσλήφθηκε ως Διοι-

κητικός Υπάλληλος στην Πειραική - Πατριάκη, όπου και εργάστηκε μέχρι και το 1959. Στη συνέχεια άνοιξε εμπορικό κατάστημα στην οδό Ερμού της Αθήνας και το κράτησε μέχρι το 1990 που συνταξιοδοτήθηκε. Στο μεταξύ νυμφεύθηκε την Αικατερίνη Χρυσάλλη και εγκαταστάθηκε στην Πετρούπολη Αττικής. Δε σταμάτησε ποτέ τη μελέτη παρακολουθώντας ελεύθερα και κατά διαστήματα κάποια μαθήματα Ιστορίας και Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το 1990, μετά την συνταξιοδότησή του, η αγάπη για τα κοινά και ιδιαίτερα για το χωριό του τον έκαναν να εγκαταλείψει την Αθήνα και να εγκατασταθεί στο Κλαψί όπου εξελέγη πρόεδρος της Κοινότητας. Έτσι διοχέτευσε τη ζωτικότητά

όλον τον νομό και πήγε παντού, όπου είχε την πληροφορία ότι κάτι αρχαίο υπάρχει. Είχε διαπιστώσει πως, ως τότε, αλλά ακόμη και σήμερα, συστηματικές αρχαιολογικές έρευνες στον Ευρυτανικό χώρο - πλην του παλαιοχριστιανικού Ναού του Αγίου Λεωνίδα στο Κλαψί - παρά τα εντυπωσιακά κατά καιρούς ευρήματα, κοσμήματα άλλων Μουσείων, δεν είχαν γίνει. Αυτό τον πονούσε και δεν ησυχάζε καθόλου. Στα πλαίσια αυτά οργάνωσε το 1986 και την πρώτη του επίσκεψη στο χω-

ριό μας και επισκέφτηκε την Αποκλείστρα. Πρωτίστως τον ενδιέφερε να επιβεβαιώσει ή όχι αν στη σπηλιά της μπορεί να βρισκόταν στους παλαιούς χρόνους το θρυλούμενο Μαντείο του Οδυσσέα. Τότε η Εφημερίδα του Συλλόγου Καστανιωτών φιλοξένησε τις εντυπώσεις του και απόψεις του για τον τόπο αυτό, που είναι και το θέμα του πρώτου μέρους τούτου του νέου του βιβλίου.

Ο Δ. Φαλλής αρθρογράφησε σε πλήθος εντύπων για θέματα ιστορικά και αρχαιολογικά, από μέρη της Ευρυτανίας που ο ίδιος επισκεπτόταν και ερευνούσε, ερχόμενος ακόμη σε αντιπαράθεση με επίσημες αρχαιολογικές αντιλήψεις. Τον διέκριναν, όμως, το πάθος, το πείσμα και η πίστη ότι η Ευρυτανία έχει πλούσιο αρχαιολογικό παρελθόν και ότι πρέπει να βγει από την ιστορική και πολιτιστική της αφάνεια. Η έρευνά του επικεντρώθηκε κυρίως για τα αρχαία της Ευρυτανίας και ιδιαίτερα την επιδρομή των Γαλατών και τη σχέση τους με το Κλαψί. Μετά από προσεκτική κατ’ αυτόν έρευνα ο Δ.Φ. πιστεύει ακράδαντα ότι το αρχαίο Κάλλιο, η μεγάλη πόλη της περιοχής και της Αιτωλικής Συμπολιτείας, που καταστράφηκε από τους Βάρβαρους Γαλάτες το 279 π.Χ. εντοπίζεται πλέον στο Κλαυσείο (Κλαψί). Τη θέση του αυτή την έχει καταγράψει αλλά και υποστηρίξει σε πλήθος διαλέξεων (Αθήνα, Πάτρα, Αταλάντη, Καρπενήσι), ενώ συνέχισε για χρόνια την περισυλλογή και διαφύλαξη πλήθους σχετικών ευρημάτων. Η επιστημονική κοινότητα έχει υπόψη της τις θέσεις του κ. Φαλλή, όμως μένει σταθερή στις ήδη εκπεφρασμένες από τους προηγούμενους αιώνες απόψεις της, ότι το αρχαίο Κάλλιο βρίσκεται «κάπου» στην Οίτη ή στο Βελούχοβο της Δωρίδας. Δεν έχει δώσει όμως και αποδεδειγμένα και παντάπασι πειστική απάντηση πως το Κλαυσι δεν είναι το αρχαίο Κάλλιο ή τι ήταν στους αρχαίους χρόνους το Κλαψί, αφού σίγουρα πολλά ευρήματα μαρτυρούν εδώ αρχαία δραστηριότητα..

(συνέχεια στη σελίδα 5)

«ΚΑΣΤΑΝΙΑ — ΤΟΡΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, τρία χωριά με σημαντική αρχαία και νεότερη ιστορία».

(συνέχεια από τη σελ. 4)

Αλλά ο Δημ. Φαλλής δεν είναι μόνο ο ιστοριοδίφης, είναι και ο ποιητής. Τα ποιήματά του, που είδαν το φως σε διάφορα έντυπα, είναι δημοσιευμένα με το ψευδώνυμο «ΒΡΑΧΟΣ». Έχουν εκδοθεί από το Φιλοπρόοδο Όμιλο Δομνίστας από το 1995 μέχρι το 2019 τρεις ποιητικές Συλλογές του με τον τίτλο ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ. Το περιεχόμενό τους είναι θρησκευτικό, εθνικό, πατριωτικό. Ιδιαίτερα τον συγκινεί η πατρίδα του, η Ευρυτανία, και ο γενέθλιος τόπος με τον οποίο νιώθει άρρηκτα δεμένος.

Τα τελευταία χρόνια έχοντας πάρει πρωτοβουλία για την ψηφιοποίηση των παλιών φύλλων της εφημερίδας «Ο Καστανιώτης» και ασχολούμενος και εγώ με την τοπική μας Ιστορία, αναζήτησα τις αφηγήσεις των οδοιπορικών του κ. Φαλλή θέλοντας να ανανεωθεί και διατηρηθεί η γνώση μας για τον τόπον αυτόν της Καστανιάς που υπήρξε σωστικό φυσικό καταφύγιο χιλιάδων Ελλήνων στα χρόνια της Επανάστασης του 1821, ενόψει και του εορτασμού της επετείου των 200 χρόνων της. Βασικό μου κίνητρο ήταν και είναι η τόνωση του ενδιαφέροντος πάντων, αρμοδίων και ιστοριοφίλων, για την Ιστορική Αποκλείστρα με την ελπίδα λήψης ουσιαστικών αποφάσεων και έναρξης ενεργειών για την ανάδειξη και αξιοποίηση του χώρου, την ασφαλή επισκεψιμότητα και την προβολή του γενικότερα. Σαφώς εδώ οφείλω, όχι απλά να σημειώσω αλλά και να υπερτονίσω, πως ο πληρέστερος μελετητής και παρουσιαστής της Ιστορίας της Αποκλείστρας με προσωπική έρευνα στο χώρο, στις πηγές και τη λοιπή βιβλιογραφία είναι ο συμπατριώτης μας Φιλόλογος Ιστορικός, κ. Γιάννης Δ. Υφαντόπουλος.

Το πλούσιο υλικό του βιβλίου του Δ.Φ. δεν αφορά μόνο την Καστανιά

και την Αποκλείστρα της, αλλά και τον Τόρνο και τον Πρόδρομο, υπάρχουν δε και αρκετά μεταγενέστερα δημοσιεύματα του “ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ” που αναφέρονται στο έργο και την προσφορά του κ. Φαλλή. Μετά χαράς, διέυρνα τον αρχικό στόχο μου που αποσκοπούσε μόνο στην Αποκλείστρα, εκπληρώνοντας έτσι και το σχεδιασμό του κ. Φαλλή. Η εργασία του για την Αποκλείστρα αλλά και για τα άλλα χωριά έχει διαφορετική προσέγγιση. Δεν είναι - αυστηρά κρινόμενη - ιστορική μελέτη. Είναι οδοιπορικό με επιτόπια αναζήτηση αυθεντικών στοιχείων και μαρτυριών για το ιστορικό παρελθόν κάθε τόπου. Ταυτόχρονα, με την περιγραφή διαλόγων και άλλων εντυπώσεων που συγκράτησε ο συγγραφέας και με τις φωτογραφίες, δικές του εκείνων των χρόνων και άλλες επιπλέον που πλασιάζουν τα κείμενά του, γίνεται ένας πολύ καλός οδηγός για κάθε έναν που θέλει να γνωρίσει τα μέρη μας.

Οφείλω θερμές ευχαριστίες: Στο Σύλλογο Καστανιωτών, στους χορηγούς, σε όσους πρόσφεραν επιπλέον φωτογραφίες και ιδιαίτερα στον αδελφό μου Δημήτρη Ζηνέλη που στήριξε αυτή την εργασία και ιδιαίτερα με διευκόλυνε στις επαφές μου με τον κ. Φαλλή. Ο Δημήτρης ήταν από την πρώτη στιγμή ως υπεύθυνος έκδοσης του ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ, εκείνος που πίστεψε στις φιλότιμες αγωνίες, έρευνες και εκκλήσεις του κ. Φαλλή για την αρχαία και άγνωστη ιστορία της Ευρυτανίας και πρόβαλλε τις ερευνητικές προσπάθειες του κ. Φαλλή στην ασπρόμαυρη τότε έκδοση του “Καστανιώτη”.

Με τη βεβαιότητα πως τούτο το βιβλιράκι, με την ερευνητική ματιά ενός μη Καστανιώτη που τον περασμένο πια αιώνα έκρινε πως τα χωριά μας κρύβουν και πανάρχαια αλλά άγνωστη στους νεότερους Ιστορία και θέλησε να την προσεγγίσει, και ακόμη πίστεψε πως πρέπει

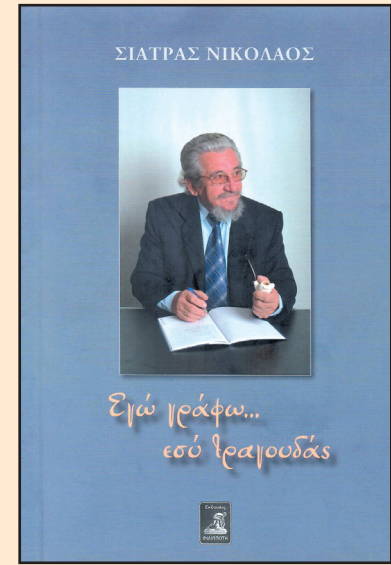
να μιλήσει και γι’ αυτήν, να υποψιάσει και να προκαλέσει την περιέργεια και το ενδιαφέρον για τούτα τα μέρη, σε ντόπιους, ξένους και προπαντός ερευνητές και αρμοδίους Φορείς, τούτο το βιβλιράκι θα είναι - γιατί όχι; - ένας σύγχρονος και σύντομος οδηγός με πλήθος πληροφοριών και εικόνων. Θα γεφυρώσει το παρελθόν με το παρόν. Θα μας μεταφέρει σε μέρη απρόσιτα ή άγνωστα σε αρκετούς και σε χρόνους δύσκολους. Θα διασώσει στοιχεία της κοινωνικής ζωής των χωριών μας με αναφορές σε πρόσωπα που πολλά από αυτά πια δε βρίσκονται ανάμεσά μας. Θα κινεί την περιέργεια και το ενδιαφέρον φίλων της Ιστορίας και των φυσικών χαρισμάτων των χωριών μας να τα επισκεφτούν, να τα γνωρίσουν και να τα θαυμάσουν από κοντά. Θα θυμίζει σ’ εμάς αλλά και στους αρμόδιους Φορείς την ευθύνη μας για τη γνώση της Ιστορίας μας και τη διάσωση της Πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Προσέτι, η ενιαία παρουσίαση των οδοιπορικών αυτών στα γειτονικά και συνεχόμενα χωριά μας θα αποτελεί κοινό σημείο αναφοράς και δεσμό των χωριών μας.»

Στη συνέχεια στο βήμα ανέβηκε συγκινημένος ο κ. Φαλλής και μετέφερε στο ακροατήριο τις όμορφες εικόνες, τις φιλίες και τα συναισθήματα που κράτησε για πάντα μέσα του από τις διαδοχικές επισκέψεις στην Καστανιά και τα γύρω βουνά της, τη δεκαετία του ’80.

Στον φίλο των Καστανιωτών συγγραφέα κ. Δημήτρη Φαλλή, ο Σύλλογος θέλοντας να του πει ένα ακόμη ευχαριστώ, του προσέφερε έναν πίνακα με την φωτογραφία της Αποκλείστρας. Επίσης, ένα αναμνηστικό δώρο δόθηκε από τον Σύλλογο και στον Ζαχαρία Ζηνέλη για να τον τιμήσει για την κοπιαστική δουλειά - προσφορά του προς τον τόπο του και να πει και σ’ αυτόν το ελάχιστο ευχαριστώ που όφειλε.

Σημείωση: Το βιβλίο διατίθεται από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας.

Εγώ γράφω εσύ τραγουδάς,

Αυτός είναι ο τίτλος του νέου βιβλίου του Νίκου Σιάτρα που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Φιλιππότη. Σε συνέχεια του βιβλίου του «ποιήματα και στοχασμοί, έκδοση 2019», ο Νίκος Σιάτρας επανέρχεται και εκφράζει και πάλι τα συναισθήματά του μέσα από μια πλούσια συλλογή ποιημάτων και δημοτικών τραγουδιών.

Του ευχόμαστε να είναι καλοτάξιδο το βιβλίο του και τον προτρέπει να συνεχίσει να επικοινωνεί μαζί μας με την πένα του.

Παραθέτουμε ως δείγμα της δουλειάς του το παρακάτω δημοτικό τραγούδι.

Θέα από ψηλά

Μια χαραυγή ξεκίνησα
σε ψήλωμα να φτάσω
κι έκατσα σ’ έναν έλατο
λίγο να ξαποστάσω.

Αγνάντεψα προς τον Προυσό
στον Τόρνο, το Δερμάτι,
προς τον Κρικελλοπόταμο,
όσο έφθανε το μάτι.

Όμορφη εικόνα από ψηλά
σε ποιον δεν αρέσει,
κι ευωδιαστό τριαντάφυλλο
η Καστανιά στη μέση.

Φόρος τιμής στον αναμορφωτή
Ηγούμενο Κύριλλο Καστανοφύλλη,
τη σημαντικότερη μορφή που ανέδειξε η Καστανιά

(συνέχεια από τη σελ. 3)

ριού μας και χορηγό σήμερα της μικρής δεξίωση που θα ακολουθήσει, θα πούμε ευχαριστώ με ένα μικρό δώρο.

Στον Γιάννη Υφαντόπουλο, τον πρώην Πρόεδρο του Συλλόγου μας, τον ιστορικό που ασχολήθηκε όσο κανείς άλλος με την γενέτειρα Καστανιά, θα πούμε ένα ακόμη ευχαριστώ με ένα μικρό δώρο που θα του δώσουμε για να θυμάται την σημερινή ημέρα.

Στον Δήμαρχο κ. Νίκο Σουλιώτη, θα δώσουμε επίσης ένα μικρό δώρο και θα τον παρακαλέσουμε να μεταφέρει το ευχαριστώ του Συλλόγου μας και των χωριανών μας στο μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου. Οι αφίσες στη σημερινή εκδήλωση είναι μια προσφορά του Δήμου μας. Η ονομασία της πλατείας μας καθώς και μιας οδού στο Καρπενήσι στο όνομα του Κύριλλου Καστανοφύλλη, ήταν ένα αίτημά μας που έγινε αποδεκτό από το Δήμο και τους ευχαριστούμε πολύ.

Στον Αντιπεριφερειάρχη κ. Αριστείδη Τασιό, θα πούμε ευχαριστώ για την σημερινή του παρουσία με ένα μικρό δώρο.

Στον Ηγούμενο της Μονής Προυσού πατέρα Ιωαννίκιο θα πούμε ευχαριστώ για την σημερινή του παρουσία με ένα μικρό δώρο.

Στον Δήμαρχο Αθηναίων κ. Κώστα Μπακογιάννη, θα πούμε ευχαριστώ για

την σημερινή του παρουσία με ένα πίνακα ζωγραφικής που έχει ζωγραφίσει ο πολυτάλαντος Έφορος του Συλλόγου μας Νικόλαος Σιάτρας.

Στον Ηλία τον Τσώνη, τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Καρπενησίου, θα προσφέρουμε ως αναμνηστικό για τη σημερινή ημέρα, μια φωτογραφία του χωριού μας και ένα αντίτυπο του βιβλίου του Δημήτρη Φαλλή και θα τον παρακαλέσουμε να μεταφέρει το ευχαριστώ του Συλλόγου μας στα μέλη του Δ.Σ. και στο χορευτικό τμήμα που σε λίγο θα χορέψει παραδοσιακούς χορούς.

Στον Διοικητή του Θεραπευτηρίου Χρυσών Παθήσεων κ. Κλεομένη Λάππα, προσφέρουμε ως αναμνηστικό το βιβλίο του Δημήτρη Φαλλή.»

Στη συνέχεια ο Έφορος του Συλλόγου Νίκος Σιάτρας απήγγειλε το παρακάτω ποίημα που ο ίδιος έγραψε για την εκδήλωση.

Η Αποκλείστρα

Ποιοι να΄ναι αυτοί που ροβολάνε
κατά την Αποκλείστρα;
Γερόντοι, γυναικόπαιδα
και λίγα παλληκάρια.

Να είναι αυτοί που σώθηκαν
από το Μεσολόγγι,
το Αιτωλικό, τ’ Απόκouro

Σουλιώτες ανδρειωμένοι;

Ήρθαν ν’ ακουμπήσουνε
στης Παναγιάς τη χάρη
στο Γούμενο τον Κύριλλο
της Καστανιάς βλαστάρι.

Ήρθαν σε τούτα τα βουνά
ψηλά στην Καστανιά
να φάνε μια μπουκιά ψωμί
να νοιώσουν λευτεριά.

Ακολούθως ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αριστείδης Ντέκας, αναφέρθηκε στον Έφορο του συλλόγου Νίκο Σιάτρα με τα παρακάτω λόγια και του επέδωσε ένα αναμνηστικό δώρο.

«Ο Νίκος Σιάτρας, ο Έφορος του Συλλόγου μας, έχει πάντοτε την μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση στα πατριωτικά θέματα. Σας θυμίζουμε σχετικά την πρωτοβουλία του και τον αγώνα του για την κατασκευή του ηρώου.

Είχε πρώτος την ιδέα να κατασκευασθεί μνημείο αφιερωμένο στον Κύριλλο Καστανοφύλλη και προσέφερε πολλές ώρες σκληρής προσωπικής εργασίας για να έχουμε σήμερα αυτό το αποτέλεσμα.

Για όλα αυτά, εμείς οι συνεργάτες του στο Δ.Σ. του προσφέρουμε ένα μικρό αναμνηστικό.»

Στη συνέχεια ο πρόεδρος ευχαρίστησε όλους όσους εργάσθηκαν εθελοντικά για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης και ιδιαίτερα τους Κώστα Ι. Μπώκο και Αποστόλη Κων. Μπώκο, που είχαν την επιμέλεια της ηχητικής κάλυψης, καθώς και το Γεράσιμο Παλαιό που κατασκεύασε έγκαιρα το σκελετό (μπετό) στο μνημείο καθώς και την κα Δήμητρα Αντωνοπούλου για την εξαιρετική δουλειά της στην κατασκευή της ψηφιδωτής εικόνας.

Η εκδήλωση έκλεισε με υπέροχους παραδοσιακούς χορούς από το χορευτικό τμήμα του Πολιτιστικού Συλλόγου Καρπενησίου (Χορευτές: Τσώνης Ηλίας, Δημητρίου Γιάννης, Ντόκας Χαράλαμπος, Χαλκιάς Γιάννης, Αιμαν Καλαλούε, Θέμης Τόλης, Κώστας Μπακόλας, Σιταράς Χριστόφορος, Γεώργιος Κάτσαρης, Θεόδωρος Νάκος) & με μικρή δεξίωση στο χώρο της πλατείας.

Σημείωση: Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τις εφημερίδες Ευρυτανικά ΝΕΑ & Ευρυτανικός Παλμός για τις σχετικές δημοσιεύσεις τους, πριν αλλά και μετά από την εκδήλωσή μας.

Στο επόμενο φύλλο του Καστανιώτη θα δημοσιευθούν διεξοδικά όλα όσα ο ομιλητής και μελετητής του Κυρίλλου συγγραφέας μας Γιάννης Δημ. Υφαντόπουλος παρέλειψε – λόγω οικονομίας χρόνου – στην ομιλία του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ (Όσα μας είπατε, ή έτυχε να μάθουμε)

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 27 Αυγούστου 2021 έφυγε πρόωρα από τη ζωή ο αγαπητός σε όλους μας **Γιάννης Κ. Τσατσαράγκος**. Η ασθένεια που τον ταλαιπώρησε αρκετό καιρό τελικά τον κατέβαλε και θλίψη μεγάλη έπεσε στο χωριό μας και στους απανταχού Καστανιώτες με το άκουσμα του θανάτου του.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε στην αγαπημένη του Καστανιά στις 30 Αυγούστου, με την παρουσία όλων των συγχωριανών καθώς και πολλών συμπατριωτών, εκπροσώπων των τοπικών αρχών και πολλών φίλων του.

Ο αποχαιρετισμός που διαβάστηκε στην εξόδιο ακολουθία από τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας **Αριστείδη Ντέκα**:

«Γεια σου Αντάρτη μου, Γεια σου Γιάννο, καλέ μου γείτονα και φίλε,

Καλό σου ταξίδι, όλοι θα έρθουμε αργά ή γρήγορα κοντά σου για να κάνουμε μια μεγάλη παρέα,

Να μας προσέχεις από εκεί ψηλά, Σε ευχαριστώ πολύ για όλα όσα μου έμαθες,

Όλη η κυνηγετική σου παρέα πενθεί. Θα σε θυμάται και θα σε έχει μέσα στην καρδιά της παντοτινά,

Στην Καστανιά γίναμε πολύ λιγότεροι.....πολύ φτωχότεροι.... υπάρχει τέτοια ησυχία που θαρρείς πως ό,τι ακούμπησες, από όπου πέρασες θρηνεί βουβά,

Καλό ταξίδι ασυμβίβαστε γείτονα,

Με αυτά τα λόγια, αλλά και με πολλά άλλα σε αποχαιρέτησαν μέσα από το διαδίκτυο οι φίλοι και συγγενείς σου αγαπημένε μας συγχωριανέ Γιάννη Τσατσαράγκο. Σήμερα, λίγο πριν πάρεις το δρόμο για το τελευταίο μεγάλο σου ταξίδι προς την αιωνιότητα, η οικογένεια σου, οι συγγενείς σου, όλο το χωριό, είμαστε εδώ για να σου κάνουμε για τα τελευταία φορά λίγη παρέα, για να σε κατευοδώσουμε, να σου πούμε το τελευταίο ευχαριστώ και να αναγνωρίσουμε τη μεγάλη αγάπη σου για το χωριό, να σου πούμε ότι πραγματικά θα μας λείψεις και να σε βεβαιώσουμε ότι εμείς που σε ζήσαμε δεν θα σε ξεχάσουμε και θα έχουμε πάντοτε την ανάμνησή σου όπου και αν θα στεκόμαστε ή θα περιδιαβαίνουμε, στο χωριό μας αλλά και στα γύρω βουνά και τα ποτάμια που τόσο πολύ αγάπησες.

Πώς θα μπορούσε άλλωστε να είναι τα πράγματα διαφορετικά; Εσύ πάντοτε ήσουν μαζί μας, ήσουν στην παρέα μας και πάντοτε έδινες τον καλύτερο εαυτό σου.

Στο Καστανιώτικο αντάμωμα, στα πανηγύρια, στην γιορτή της νεολαίας, στο κυνήγι, στο ψάρεμα, στις ατέλειωτες μάχες στο τάβλι, στα χιόνια και στις νεροποντές, στην Ανάσταση και το Πάσχα, στο άνοιγμα των μονοπατιών, στην οικοδόμηση αλλά και στις επισκευές των σπιτιών μας, του Σχολείου, των Εκκλησιών μας, του Πολιτιστικού Κέντρου, στις βρύσες του χωριού μας και ειδικά αυτή της πλατείας μας όπως και στον καταρράκτη που ήταν δικές σου κατασκευαστικές πρωτοβουλίες, στο περίτεχνο κλάδεμα των δέντρων επίσης στην πλατεία του χωριού και πολλά άλλα που φτιάχνουν ένα αρκετά μεγάλο κατάλογο και η αναφορά τους σήμερα θα δώσει απλά περισσότερο πόνο σ' όλους μας.

Γιάννη, σε αποχωριζόμαστε με μεγάλη θλίψη. Ευχόμαστε το Καστανιώτικο χώμα να είναι ελαφρύ, το ταξίδι σου να είναι γαλήνιο και η ψυχή σου πάντοτε αναπαυμένη.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστανιωτών **Ευρυτανίας**, εκφράζουμε τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας προς την σύζυγο του Γιάννη και πρόεδρο της Κοινότητας **Κατερίνα**, τα αδέρφια του και όλους τους συγγενείς. *Να είστε όλοι καλά και να τον θυμόσαστε για πάντα.»*

Μήνυμα της Αγλαΐας Παν. Μπαλτά από τη Μελβούρνη που διαβάστηκε στην εξόδιο Ακολουθία.

«Η Καστανιά έχασε έναν ήρωα και ένα στήριγμά της. Εμείς χάσαμε έναν ξάδερφο χωρίς δικό του λάθος. Ήταν μια τραγική χρονιά για την οικογένειά μας που πρώτα έχασε το θείο μας STAN (Στέλιο Μπαλτά) και έπειτα τον πατέρα μας Παναγιώτη Μπαλτά. Πριν συνέλθουμε από το διπλό μας πένθος, τότε ακούσαμε και τον ξάδερφό μας Γιάννη στην Ελλάδα να φεύγει από τη σκληρή αρρώστια. Εύχομαι οι σκέψεις μας και οι προσευχές μας να συντροφεύουν την οικογένειά του. Αναπαύσου εν ειρήνη στον Παράδεισο καλέ μας ξάδερφε. Από όλα τα ξαδέρφια σου στη Μελβούρνη.»

Ποίημα του Δημήτρη Ευθ. Κουτρούμπα που διαβάστηκε από τον ίδιο στην εξόδιο Ακολουθία.

Γιάννη μου, φίλε, χωριανέ σύντροφε στο κυνήγι για όλους μας στον κόσμο αυτό κάποτε ο βίος λήγει.

Και παίρνουμε τον άγνωστο μυστηριώδη δρόμο που ρίγη κι άγχος προκαλεί σε όλους μας και τρόπο.

Ήσουν καλός, πονόψυχος όλους τους αγαπούσες ήθελες πάντα το καλό κι όλους τους βοηθούσες.

Ταξίδι τώρα άρχισες όχι για την Αθήνα μα αγύριστο κι οδυνηρό για αδέρφια και Κατίνα.

Την εκλεκτή σου σύζυγο που τώρα ορφανεμένη απ' το κυνήγι για να ρθείς ματαιώς θα προσμένει.

Είθε στον κήπο του Θεού να βρεις την ευτυχία στη μόνιμη, αγαθών ψυχών, κάθε θνητού αιώνια κατοικία.

Αιωνία σου η μνήμη φίλε Γιάννη! *Δημήτριος Ευθ. Κουτρούμπα*

• Στις 26 Ιουνίου 2021, έφυγε από τη ζωή η **Γεωργία χήρα Στεφ. Αρβανιτάκη**, το γένος Ευαγ. Βαστάκη, ετών 95. Ήταν το τέταρτο παιδί από τα πέντε που είχε ο Βαγγέλης Αθ. Βαστάκης, ήταν αδελφή του αγαπητού μας μπάμπια Πάνου, μόνιμου πλέον κατοίκου του χωριού μας. Είχε γεννηθεί στην Καστανιά την 1/2/1926, παντρεύτηκε το 1947 το Στέφανο Αρβανιτάκη και έζησε για μερικά

χρόνια στην Αθήνα, Αμερική, Καναδά και τελικά εγκαταστάθηκε στο χωριό του συζύγου της, το Σπαρτούλα της Κέρκυρας, όπου και αναπαύεται. Είχε την ατυχία να χάσει το μοναχογιό της σε πολύ μικρή ηλικία, αλλά τα τελευταία χρόνια της ζωής της τα πέρασε με την αμέριστη αγάπη, φροντίδα και στοργή αγαπητών της προσώπων στο χωριό της. Διαβεβαιώνουν τα ανίψια της τον αδελφό της μπάμπια – Πάνο: «Τη θεία Γεωργία τη φροντίσαμε όσο καλύτερα μπορούσαμε. Ήταν ένας ήσυχος και ήρεμος άνθρωπος και έτσι ήρεμα και ήσυχα έφυγε. Για μας ήταν οικογένειά μας, την αγαπήσαμε και μας αγάπησε εξίσου. Θα τη θυμούμαστε και θα τη μνημονεύουμε πάντα με αγάπη. «Σταμάτης - Νικολέτα - Στέφανος Αρβανιτάκης».

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στο μπαρμπα-Πάνο, στα ανίψια της και σε όλους τους λοιπούς συγγενείς. Ας είναι αιωνία η μνήμη της.

• Στις 30 Ιουλίου 2021 και ώρα τρεις το μεσημέρι στο Αττικό Νοσοκομείο, απεβίωσε η **Εφροσύνη Ζαφείρη** του Νικολάου και της Βασιλικής. Ήταν μόλις 57 ετών. Την Κυριακή 1 Αυγούστου 2021 τελέστηκε η Επικήδειος Ακολουθία στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Σοφικού Κορινθίας. Στο σύζυγό της που τη μέρα εκείνη πηγαίνοντας να παραστεί στις τελευταίες στιγμές της πολυαγαπημένης της σύζυγου τραυματίστηκε σοβαρά σε τροχαίο και μέχρι τα μέσα Σεπτεμβρίου ακόμη νοσηλευόταν, καθώς και στις οικογένειες των αδελφών της εκφράζουμε τη μεγάλη μας θλίψη και τις προσευχές μας στον Ύψιστο να αναπαύει την ψυχή της. Τις ξεχωριστές μας ευχές για περαστικά στο σύζυγο.

• Το κακό για την οικογένεια της Ευφροσύνης Ζαφείρη είχε συνέχεια.... Τη μέρα που η μητέρα άφηνε την τελευταία της πνοή, η κόρη της **Αικατερίνη Τσίγκου** οδηγήθηκε εσπευσμένα στο Μαιευτήριο όπου οι γιατροί, κρίνοντας την όλη υγεία της, της πήραν το κοριτσάκι της στους 7 μήνες εγκυμοσύνης. Τελικά η Αικατερίνη στις 31 Αυγούστου, μόλις 36 χρόνων νικήθηκε από τα σωρευμένα προβλήματα υγείας, αφήνοντας πίσω της ανεπίτρεπτη θλίψη.... Τα λόγια περισσεύουν σε τέτοιες στιγμές... Κρίμα! Καλό της παράδεισο. Έφυγε πολύ νέα και κάτω από αυτές τις συνθήκες, αφήνο-

ντας πίσω της ένα βρέφος και το σύζυγο μόνο να διαχειριστεί το μεγάλο κενό. Η κηδεία και η ταφή της έγιναν στον ίδιο χώρο με τη μητέρα της, την επόμενη μέρα, 1 Σεπτεμβρίου στην Αγία Τριάδα Σοφικού Κορινθίας. Συλλυπητήρια στο σύζυγό της, στον πατέρα της, θείου, ξαδέλφια και σ' όλους τους συγγενείς της.

• Στις 18/8/2021 έφυγε από τη ζωή η σεβαστή μας **Σπυριδούλα Κ. Δεληκωστοπούλου**, σε ηλικία 87 ετών. Διέμενε στην Κηφισιά. Η κα Λούλα, όπως την προσφωνούσαμε, ήταν σύζυγος του αείμνηστου Κώστα Ευθ. Δεληκωστόπουλου, ιδρυτικού μέλους του Συλλόγου Καστανιωτών, και για πολλές θητείες μέλους του Δ.Σ. εργατικού Προέδρου του Συλλόγου αλλά και Συντάκτη και Επιμελητή της Εφημερίδας Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ. Η μεταστάσα, πέρα από την αγάπη στην οικογένειά της, συμπαραστάθηκε στο σύζυγό της με αφοσίωση σε όλους τους ρόλους του, τόσο επαγγελματικά (τουριστικός πράκτορας) όσο και στην κοινωνική του προσφορά που στήριζε με πολύ πατριωτικό ζήλο. Ιδιαίτερα στα χρόνια που ο σύζυγός της ήταν Πρόεδρος του Συλλόγου, περνούσαν μαζί πολύ χρόνο στο χωριό και οργάνωναν με πολλή όρεξη τις διάφορες δραστηριότητες. Μαζί με τον άλλον αείμνηστο Πρόεδρο Παναγιώτη Δημ. Ταρμπίκο και τα άλλα κατά καιρούς μέλη των Συμβουλίων των δεκαετιών 1960 – 1990 ανέδειξαν το Σύλλογό μας, έκαναν το Πολιτιστικό Κέντρο, επί των ημερών τους το χωριό μας πέρασε στη νέα εποχή με το δρόμο, το ηλεκτρικό και τα τηλέφωνα. Την κοινωνική προσφορά της οικογένειας συνεχίζει η κόρη τους Δήμητρα, μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου και ανάδοχος του Κυλικείου του Πολιτιστικού Κέντρου στην Καστανιά, το οποίο εξυπηρετεί με πολλή όρεξη. Στη Δήμητρα καθώς και στη μεγαλύτερη αδελφή της Γεωργία και στους υπόλοιπους συγγενείς εκφράζουμε ως Σύλλογος Καστανιωτών και ως συμπατριώτες τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Ελ. Ζαχαροπούλου. Τις τελευταίες μέρες της ζωής της νοσηλευόταν στο Νοσοκομείο Καρπενησίου, όπου και έσβησε. Ήταν από τους τελευταίους σχεδόν μόνιμους κατοίκους στο παλιό Δερμάτι, αγαπητή από όλους, εργατική,

ακούραστη, πολύτιμη βοηθός και αφοσιωμένη σύντροφος στον πολυτεχνίτη αείμνηστο σύζυγό της Γιώργο (Γάκια). Άφησε πίσω της καλή μνήμη. Αναπαύεται στον αγαπημένο της τόπο, στο κοιμητήριο του χωριού που ανέστησε την οικογένειά της, στο παλιό Δερμάτι. Έζησε μια ευλογημένη ζωή δίπλα στον αείμνηστο σύζυγο της Γιώργο και στα παιδιά της. Δοτική, απλή και ταπεινή στην καρδιά, μοναδική απολαβή είχε την αγάπη όσων την γνώρισαν. Στα παιδιά της, τον Αναστάση, τη Θεοδώρα και τον Παναγιώτη, τον μόνο που προσωπικά γνωρίζω, συνταξιούχο φιλόλογο συνάδελφο, στα εγγόνα, δισέγγονα, ανίψια και στα αδέρφια της, τον αγαπητό μας Σταύρο που κρατά την παράδοση και κάθε χρόνο είναι παρών στον Άγιο Γιάννη στο Λιναράκι στις 26 Σεπτεμβρίου, στην Ελένη (Σταμάτη) στη Λαμία - τη θυμόμαστε από το καφενείο που είχε με το σύζυγό της στην πλατεία Λιανοκλαδίου - και στην Αθανασία (Δημητρακοπούλου) στην Αυστραλία, απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, να έχουν ζωή να τη θυμούνται και να εμπνέονται από τις αρετές της, την υπομονή της στα δύσκολα, την αισιοδοξία της, την ολιγάρκεια και την εργατικότητα της. Καλή της ανάπαυση στον Παράδεισο.

• Την Κυριακή 22 /8/2021 έφυγε από τη ζωή ο συγχωριανός μας Ιερέας **π. Σταύρος Παπαχρίστος**. Η εξόδιος ακολουθία και ταφή έγινε στη γενέτειρα Καστανιά, την Τρίτη 24 Αυγούστου 2021, ώρα 13:00. Στην κηδεία του παρέ-

στησαν τιμώντας τον και αρκετοί παλιοί ενορίτες του - πνευματικά του παιδιά, ενώ ιερολόγησαν οι ιερείς: π. Σωτήριος Τσιώκος, Εφημέριος της Καστανιάς, π. Νικόλαος Δαράβλης, Εφημέριος Προυσού και Ασπροπύργου, π. Αθανάσιος Ζαφείρης, Καστανιώτης, Εφημέριος στη Μητρόπολη Φθιώτιδος & π. Χριστόφορος Μουτάφης, Εφημέριος στη Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας μέλος και εκπρόσωπος του Δ.Σ. του Ιερού Συνδέσμου Κληρικών Ελλάδος (ΙΣΚΕ) που νεκρολόγησε τον εκλιπόντα, πλέκοντας το εγκώμιο και απευθύνοντας τον ύστατο χαίρετισμό και τις ευχαριστίες για την προσφορά του στον Κλήρο και την Κοινωνία γενικότερα.

• Στις 21 Αυγούστου 2021 άφησε τα εγκόσμια και ανηφόρισε πιο ψηλά από το Δερμάτι που έζησε τα ουσιαστικότερα χρόνια της ζωής της, πιο ψηλά και από τη Χελιδόνα, ψηλά για τα ουράνια, στα 87 της χρόνια, η **Μαρία χήρα Γεωργ. Τριχιά**, που καταγόταν από το Λιναράκι της Καστανιάς, κόρη του Παναγιώτη

Ελ. Ζαχαροπούλου. Τις τελευταίες μέρες της ζωής της νοσηλευόταν στο Νοσοκομείο Καρπενησίου, όπου και έσβησε. Ήταν από τους τελευταίους σχεδόν μόνιμους κατοίκους στο παλιό Δερμάτι, αγαπητή από όλους, εργατική,

ακούραστη, πολύτιμη βοηθός και αφοσιωμένη σύντροφος στον πολυτεχνίτη αείμνηστο σύζυγό της Γιώργο (Γάκια). Άφησε πίσω της καλή μνήμη. Αναπαύεται στον αγαπημένο της τόπο, στο κοιμητήριο του χωριού που ανέστησε την οικογένειά της, στο παλιό Δερμάτι. Έζησε μια ευλογημένη ζωή δίπλα στον αείμνηστο σύζυγο της Γιώργο και στα παιδιά της. Δοτική, απλή και ταπεινή στην καρδιά, μοναδική απολαβή είχε την αγάπη όσων την γνώρισαν. Στα παιδιά της, τον Αναστάση, τη Θεοδώρα και τον Παναγιώτη, τον μόνο που προσωπικά γνωρίζω, συνταξιούχο φιλόλογο συνάδελφο, στα εγγόνα, δισέγγονα, ανίψια και στα αδέρφια της, τον αγαπητό μας Σταύρο που κρατά την παράδοση και κάθε χρόνο είναι παρών στον Άγιο Γιάννη στο Λιναράκι στις 26 Σεπτεμβρίου, στην Ελένη (Σταμάτη) στη Λαμία - τη θυμόμαστε από το καφενείο που είχε με το σύζυγό της στην πλατεία Λιανοκλαδίου - και στην Αθανασία (Δημητρακοπούλου) στην Αυστραλία, απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, να έχουν ζωή να τη θυμούνται και να εμπνέονται από τις αρετές της, την υπομονή της στα δύσκολα, την αισιοδοξία της, την ολιγάρκεια και την εργατικότητα της. Καλή της ανάπαυση στον Παράδεισο.

Επικήδειος που εκφωνήθηκε από το Ζαχαρία Ζηνέλη, ο οποίος εκπροσώπησε το Σύλλογο Καστανιωτών.

«**Μακαρία ή οδός, ή πορεύει ήμερον, ότι ήτοιμάσθη σοι τόπος ανάπαυσεως**».

Με τούτα τα λόγια της νεκρωσίου ακολουθίας, σεβαστέ μας παπα-Σταύρο, συνηθίζεις και συ ο ίδιος να αποχαιρετάς τους προσφιλείς νεκρούς που ιερολογούσες την ακολουθία τους. Έλεγε πως η ακολουθία αυτή είναι τόσο διδακτική που αν θελήσουμε να την κατανοήσουμε έστω και σε ελάχιστο βαθμό θα έχουμε μεγάλη ωφέλεια από τα πνευματικά διδάγματα που περικλείει. Έτσι σε προπέμπουμε

→

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ (Όσα μας είπατε, ή έτυχε να μάθουμε)

← και μεις με το δικό σου τούτον πρό- λογο.

Μας άφησες προχθές το απόγευ- μα, 22/8/2021, στις 16:40 αναχω- ρώντας για την ουράνια Βασιλεία του Κυρίου σου στο σπίτι σου στην Καστανιά, πλήρης ημερών, σε λίγες μέρες θα έμπαινες στα 92 χρόνια. Έφυγες ανώδυνα, ανεπαίσχυντα και ειρηνικά, όπως ακριβώς ευχό- σουν σε όλο το μακρύ στάδιο της Ιεροσύνης σου.

Ο παπα-Σταύρος ήταν ο τελευ- ταίος της μακράς καστανιώτικης ιερατικής γενιάς Παπαχρίστου, που ιεράτευσε – είτε απευθείας από πατέρα σε γιο, είτε δια των ενδιά- μεσων αδελφών – συνεχώς στην Καστανιά μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους. Εγγονός του αγαθού ιερέα παπα- Χρήστου (του Β'), γιος του επίσης αγαπητού παπα - Κώστα, δεν ευτύχησε να τους δι- αδεχτεί και να ιερατεύσει στην Κα- στανιά, για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή του. Απόφοιτος της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής, μετά το γάμο του με την αγαπημέ- νη του Αικατερίνη Σπ. Ταραμπίκου, χειροτονήθηκε το 1963 στην τότε Μητρόπολη Αττικής και Μεγαρί- dos, υπηρέτησε με αφοσίωση στο Κάτω Σούλι Μαραθώνα, στον Άγιο Σπυρίδωνα Καματερού και τελευ- ταία για 32 χρόνια, ως τη συνταξιο- δότησή του το 2002 ως πρωτοπρε- σβύτερος στον Άγιο Νικόλαο Ιλίου. Ήδη από τα χρόνια της ιερατικής του δράσης και παρά τα οικογενει- ακά και υπηρεσιακά βάρη, έχοντας μεγάλη δίψα και όρεξη για “δια βίου μάθηση” συμπλήρωσε τη μόρ- φωσή του παίρνοντας τα πτυχία της Θεολογικής αλλά και της Νο- μικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Παντού, όπου και αν υπη- ρέησε υπήρξε αγαπητός από τους ενορίτες του και ένθερμος υποστη- ρικτής τους σε κάθε δίκαιο αίτημά τους. Πρωτοπόρος σε κοινωνικές διεκδικήσεις, μπροστάρης σε πο- ρείες, ήταν ένας σύγχρονος Πα- παφλέσσας, μέχρι απεργός πείνας διετέλεσε μπροστά στο προαύλιο του Πανεπιστημίου Αθηνών, έσχα- τος τρόπος διαμαρτυρίας ακόμη και στις αυθαιρέσεις της Εκκλησια- στικής Ηγεσίας. Του είχε επιβληθεί πεντάμηνη αργία από πάσης Ιερο- πραξίας επειδή τόλμησε να παρα- στεί σε Εκκλησιαστικό Δικαστήριο για να υπερασπιστεί συμπερσβύτε- ρο που καταδικάστηκε ομοίως σε αργία, χωρίς δικαίωμα απολογίας, επειδή κλήθηκε εκτάκτως σε χω- ριό που πήγε να λειτουργήσει την ημέρα του πανηγυριού τους και του ζητήθηκε κατά το παλαιό τους έθιμο να σύρει πρώτος το χορό ως ο λειτουργός τους και δεν αρ- νήθηκε! Μετά τη δημιουργηθείσα κατακραυγή ο Αρχιεπίσκοπος Σε- ραφείμ – που αναρμοδίως είχε επι- βάλει την αργία στον παπα-Σταύρο - αναγκάστηκε να την αποσύρει. Ήταν γνήσιος κληρικός, πίστευε και υποστήριζε όσα έλεγε, όχι μόνο

στα λόγια αλλά και στα έργα, γι’ αυτό ήταν ενοχλητικός σε πολλούς Εκκλησιαστικούς κύκλους.

Ήταν από τους πρώτους που ορ- γάνωσε στην Ενορία του συσσίτια για τους άπορους για εκατοντάδες άτομα καθημερινά, σε μια φτω- χή ουσιαστικά ενορία, όταν οι πιο πλούσιες έβλεπαν το έργο του με επιφυλακτικότητα.

Γράφει ο ίδιος: «Φέρανε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ιλίου όπου ήμουν Εφημέριος περίπου δύο χιλιάδες πεντακόσια (2500) γιαούρτια που έληγαν σε 3-4 ημέ- ρες από την Εταιρεία ΔΕΛΤΑ. Μου είπαν ότι η Εταιρεία θέλει να δια- νεμηθούν και να μην πάνε χαμένα. Δώσ’ τα σε όσους έχουν ανάγκη καθώς και σε όσους δεν τα έχουν ανάγκη. Τους ευχαρίστησα και τους ρώτησα: Από εκεί που έρχεστε έως εδώ δεν υπάρχουν δέκα (10) Ενορί- ες γιατί τα φέρατε τόσο μακριά; Τα φέραμε σε σένα που ξέρουμε ότι δεν θα τα πουλήσεις».

Αυτός ήταν ο παπα-Σταύρος. Στα συσσίτια πρώτη στην καθημερινή προσφορά η πρεσβυτέρα και όλη η οικογένεια. Στις αιμοδοσίες - πολύ δύσκολη διαδικασία – αιμοδοτού- σαν επίσης εκατοντάδες ενορίτες του, γιατί ο παπα-Σταύρος ήταν ο δικός τους πατέρας και αδελφός, δεν μπορούσαν να αρνηθούν την πρόσκλησή του, αφού όταν τον χρειάζονταν ήταν δίπλα τους. Ορ- γάνωνε τακτικά πολλές θρησκευ- τικές εκδρομές σε προσκυνήματα της Ελλάδας και του Εξωτερικού.

Μεγάλο μέρος της αγωνίας και της δραστηριότητάς του αφο- ρούσε το φλέγον τότε θέμα του επαναπατισμού των πολιτικών προσφύγων και γι’ αυτό ταξίδεψε σε πολλές χώρες του λεγόμενου «Παραπετάσματος» μετά τη Με- ταπολίτευση και συνάντησε κορυ- φαίους πολιτικούς εκτός και εντός Ελλάδος. Ήταν από τους πρώτους που οραματίστηκαν και εργάστη- καν για την Εθνική Συμφιλίωση, συμμετείχε στην όλη προσπάθεια και τις εκδηλώσεις για την αναγνώ- ριση της Εθνικής Αντίστασης και για την άρση των συνεπειών του Εμφυλίου. Ήταν ο πρώτος που είχε την ιδέα, έκανε προς τους αρμό- διους τις απαραίτητες ενέργειες, εισηγήθηκε και πέτυχε την ανακή- ρυξη της Μακρονήσου ως Ιστορι- κού Τόπου Εθνικής Μνήμης, κάτι που όταν οι διατελέσαντες Μακρο- νησιώτες σκέφτηκαν και άρχισαν να ενεργούν για το σκοπό αυτό, διαπίστωσαν πως το όραμά τους ήταν ήδη πραγματικότητα! Ο αεί- μνηστος μου έχει εμπιστευτεί αντί- γραφο φακέλου με τα σχετικά έγ- γραφα. Διεκδικώντας την τήρηση των στοιχειωδών ανθρωπίνων Δι- καιωμάτων επιδίωξε και συνάτησε στη δεκαετία του ’80 ακόμα και τον Αγιατολάχ Χομεϊνί. Αγωνιούσε για τον απανταχού Ελληνισμό και ειδι- κά της Βορείου Ηπείρου. Μετά το άνοιγμα των συνόρων επισκέφτη-

κε κατ’ επανάληψη τη γειτονική χώρα και ευτύχησε να τελέσει Τρι- σάγιο στο πρώτο φροντισμένο Ελ- ληνικό Στρατιωτικό Νεκροταφείο στο Βουλιαράτι, όπου αναπαύεται και ο συμπατριώτης μας Ήρωας Κων/νος Δ. Τσιώκος. Πραγματοποί- ησε πολλές επισκέψεις στη δοκι- μαζόμενη Σερβία και οργάνωσε αποστολές πολλών τόνων εφοδίων.

Παρών πάντοτε σε όλες τις εκ- δηλώσεις του Συλλόγου μας, στην Αθήνα και στο χωριό, τακτικός εισηγητής – ομιλητής στο Πολιτι- στικό μας Κέντρο κάθε καλοκαίρι, όπως επίσης και στο Σύλλογο Τορ- νιωτών και Λειτουργός στα χωριά του Τόρνου και του Προδρόμου, όταν βρισκόταν εδώ στις διακο- πές του. Παρών στις Συνελεύσεις των Συλλόγων Καστανιάς, Τόρνου και Προδρόμου και ευλογούσε την κοπή της πίτας τους.

Αγαπούσε το χωριό μας και τους συμπατριώτες του, παρά την πίκρα που είχε πάρει επειδή κάποιοι δεν τον θέλησαν ως Λειτουργό τους και γι’ αυτό αναζήτησε και χειροτο- νήθηκε σε άλλη Μητρόπολη, γιατί και εδώ ίσχυσε ο λόγος: «οὐδείς προφήτης δεκτός ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ».

Φρόντισε για τη συντήρηση των πατρικών του κτισμάτων, ακόμα και στις μακρινές Γούρνες. Τον είχα συναντήσει τέλη της δεκαετίας του 1970, όντας ιερέας, να κουβαλά στον ώμο του καθρόνια στις Γούρ- νες, τότε που δεν υπήρχε ακόμη δρόμος.

Οι Καστανιώτες και οι φίλοι του εκλιπόντος αποχαίρετούμε σήμερα έναν άξιο και σεβάσμιο Λειτουργό, έναν κοινωνικό εργάτη, έναν που μόλις αντιλαμβανόταν κάποιο πρόβλημα ή εντόπιζε ένα δίκαιο αίτημα, ατομικό ή γενικότερο, όχι μόνο τότε έδινε πολύτιμες συμβου- λές και οδηγίες αλλά και αμέσως ο ίδιος το πρόβαλλε και το κοινο- ποιούσε σε κάθε αρμόδιο σε όλη τη διοικητική ιεραρχία, γιατί από δική του πείρα ήξερε πως συχνά τα περισσότερα αιτήματα των πολ- ιτών καταλήγουν στο καλάθι των αχρήστων από τους αρμόδιους. Γινόταν φορτικός και ενοχλητικός στις Υπηρεσίες μέχρι να πάρει την πρόπουσα απάντηση και λύση, γι- ατί γνώριζε καλά τη Νομοθεσία και τα δικαιώματα των πολιτών. Ήταν εκείνος που επισκεπτόταν τους ενορίτες του και τους συμπατριώ- τες του όταν ασθενούσαν, νοση- λεύονταν ή βαρύνονταν από τα γηρατειά στο χώρο τους, καθόταν ώρες μαζί τους και συζητούσε διά- φορα προσφιλή σε αυτούς θέματα, τους έδινε κουράγιο στις δύσκο- λες ώρες τους, πηγαίνοντας με τη συγκοινωνία, αφού Ι.Χ αυτοκίνητο δεν απόκτησε. Θα αναφερθώ και σε προσωπική μου περίπτωση που δείχνει την αγάπη του και εμπιστο- σύνη του σε μένα. Όταν από τους πρώτους προμηθεύτηκε το βιβλίο μου για τη ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΑ-

ΝΤΑ, το 2016, αφού το μελέτησε, έτρεξε να το καταθέσει στην Ακα- δημία Αθηνών προς βράβευση, εν αγνοία μου ασφαλώς. Εκεί του εξή- γησαν την τυπική διαδικασία, πως έπρεπε να κάνω ο ίδιος αίτηση και να καταθέσω πέντε αντίτυπα. Παρά τις αντιρρήσεις μου, αφού η εργα- σία μου δεν έγινε με όλες τις απαι- τούμενες προδιαγραφές, με ανά- γκαζε να μπω στη διαδικασία, φυ- σικά μην προσδοκώντας διάκριση, όπως και έγινε. Όταν με ειδοποίη- σαν και πήγα να παραλάβω πίσω τα επιπλέον αντίτυπα,, ήταν όλα εκεί στο σημείο που τα είχα αφή- σει, εντελώς ατσάλκωτα, όπως τα πήγα, ενώ, αν είχαν ανοιχτεί, ως βιβλία 720 σελίδων θα έχαναν το συμπαγή όγκο τους. Αυτό αποδεί- χνει πως δεν τα μελέτησε κανείς! Όταν το είπα στον αείμνηστο, μου απάντησε: «Στη συνείδησή μας εί- σαι ήδη πολλαπλά βραβευμένος»!

Ως Σύλλογος Καστανιωτών και όλοι οι Καστανιώτες εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην πρεσβυτέρα Αικατερίνη, στους γιους του Κώστα, Σπύρο και Δημήτρη με τις οικογένειές τους, στα επιζώντα αδελφια του Πηνελό- πη, Αικατερίνη και Γιώργο - Επίτιμο Γραμματέα του Συλλόγου μας και σε όλους τους συγγενείς. Ευχόμα- στε ο Κύριος να τους ενισχύει με την εξ ύψους παραμυθία του, να τους χαρίζει υγεία και σε όλους μας την ευλογία του.

Αιωνία σου η μνήμη παπα-Σταύ- ρο. Τώρα στο Ουράνιο Θυσιαστή- ριο του Κυρίου σου που τόσο πιστά υπηρέτησες εύχου για όλους μας.

• Την 1^η Σεπτεμβρίου 2021, στην Αυστραλία, άφησε την τε- λευταία της πνοή η σεβαστή συμπατριώτισσά μας Βασιλική, χήρα Παναγιώτη Ανδρίτσου Κου- τρούμπα, πληρέστατη ημερών, έχοντας ξεπεράσει τα εκατό χρό- νια ζωής. Ο αείμνηστος σύζυγός της μετανάστευσε στη Μελβούρ- νη στα μέσα της δεκαετίας του 1950 και στις αρχές του 1960 ακολούθη- σε όλη η οικογένεια. Η εκλιπού- σα πέρα- σε πολλές δοκιμασίες και πίκρες, ε υ τ ύ χ η - σε όμως να αφήσει πίσω της ακόμα και δισέγγονα. Στις οι- κογένειες των παιδιών της και στους υπόλοιπους συγγενείς στην Αυστραλία, Ελλάδα και Κα- ναδά απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια και ευχόμαστε να πάρουν τα χρόνια της, να είναι αιωνία η μνήμη της, ο δε Κύριος να την αναπαύει μετά Δικαίων.

Ο Δημήτρης Ζηνέλης έγραψε σχετικά στη σελίδα ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΩΝ στο Facebook.

Καλό της ταξίδι! Συλλυπητή- ρια στα παιδιά της. Η μοίρα της επιφύλαξε πίκρες αφού έχασε τον μικρό τότε γιο της Δημήτρη από δηλητηρίαση που προξένη- σε το μαγκάλι και δεν κατόρθω- σε να βρεθεί ούτε στην κηδεία του αλλά και τα τελευταία χρόνια τον μεγάλο γιο της Ανδρέα. Εφυ- γε για την φιλόξενη Αυστραλία ακολουθώντας τον σύζυγό της Παναγιώτη και τα παιδιά της που αναζητούσαν ένα καλύτερο μέλ- λον. Θα αναπαυτεί στα χώματα της Μελβούρνης όπου αναπαύονται αγαπημένα της πρόσωπα όπως η μάνα της Αικατερίνη Ταραμπίκου, ο σύζυγός της Παναγιώτης και ο γιος της Ανδρέας. Τη θυμάμαι πά- ντα με το χαμόγελο στα χείλη και τον καλό της λόγο. Συλλυπητήρια στα παιδιά της και τις οικογένειές τους. Αιωνία η μνήμη της!

• Στις 13 Αυγούστου 2021, στην Αυστραλία, απεβίωσε η σε- βαστή συμπατριώτισσά μας Παρ- ρασκευή Δ. Βουλανά, το γένος Νικ. Κουτρούμπα. Ήταν η τελευ- ταία από τα πολλά αδελφια της

και είχε γεννηθεί το έτος 1938. Ήταν α δ ε λ φ ή του αεί- μνηστου καταστη- μα τ ά ρ χ η μ π α ρ μ π α Χαρίλαου Κουτρού-

μπα. Από τις αρχές της δεκαε- τίας του ’60, συγκεκριμένα το έτος 1962, μετανάστευσε στην Αυστραλία, δημιούργησε οικο- γένεια με το Δημήτρη Βουλανά, χάρηκαν δυο κόρες και έναν γιο, εγγόνια, δισέγγονα. Εργάστηκαν σκληρά σε δικές τους επιχει- ρήσεις, επισκέπτονταν τακτικά την πατρίδα και τους εδών συγ- γενείς. Διέμεναν στο MITCHAM, VICTORIA, ήταν αγαπητοί από όλους τους πατριώτες στην Αυ- στραλία και την Ελλάδα, ενδια- φέρονταν για το χωριό μας και αποτελούσαν σύνδεσμο των συ- μπατριωτών μας εκεί με το χωριό μας, με ξεχωριστό ενδιαφέρον για το Σύλλογο Καστανιωτών. Στο μάρμπα Jim, στις κόρες τους Ελευθερία και Βασιλική και στο γιο τους Αστέριο με τις οι- κογένειές τους απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια και ευ- χόμαστε να είναι η μνήμη της αιωνία, να ζουν να τη θυμούνται.

Ζαχαρίας Ζηνέλης

Στους συγγενείς των θανό- ντων απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, τους ευχό- μαστε να έχουν υγεία, να τους θυμούνται και η μνήμη τους να είναι αιωνία.

ΕΠΙΤΑΦΙΟ ΑΣΜΑ Στον αιδεσιμολογιώτατο Σταύρο Κωνσταντίνου Παπαχρίστο					
Παπα-Σταύρο μου γείτονα και ξαδερφογαμπρέ μου δίκαιε και μαχητική λευίτη, αγαπητέ μου,	Εκεί που δόξα και χαρά αιώνια προσμένει τους δίκαιους κι' οι άδικοι θα ζουν δυστυχισμένοι.	Πάντοτε ασυμβίβαστος με κάθε αδικία πολέμησες ακούραστα τη γραφειοκρατία.	Για την αλήθεια πάλευες και την Ορθοδοξία την πρώτη και μοναδική αλήθεια και αξία,	Γιατί τους νόμους του Θεού έχει καταπατήσει και περιμένει ανόητα έτσι να ευυχήσει.	μετά τον Χρίστο τον παππού πατέρα Κωνσταντίνο σεμνούς λευίτες του Θεού απ' τον καιρό εκείνο.
αθόρυβα τελείωσες τη γήινη πορεία χωρίς μακράς ασθένειας πόνους, ταλαιπωρία.	Γιατί ανόητα στη Γη για λίγα μόνο χρόνια κακίας ανταλλάξανε τα ωραία και αιώνια.	Με κήρυγμα, αναφορές μέσω διαδικτύου με παραστάσεις τολμηρές κατά παντός αχρείου.	στο Σύμπαν και πάνω στη Γη όπου η απιστία σήμερα επερίσσεψε και η ακολουσία.	Και μόνο λέει νοιάζεται διά το περιβάλλον λες κυβερνήτη και Θεό πως έχει εκείνο άλλον...	Τώρα κ' οι τρεις στον ουρανό Θα υμνείτε την Τριάδα δεόμενοι για το χωριό και την πατρίδα Ελλάδα.
Αφήνοντας πίσω στη Γη τα πάθη, την κακία για την αιώνια πέταξες όλων μας κατοικία.	Εκεί που ιεράτευσες τα έργα σου μιλούνε, ενοριτών και πολιτών εγκώμια ακούνε.	Και με δημοσιεύματα έως πριν λίγες μέρες της απιστίας κι άγνοιας εφώτιζες τις ξέρες.	Στο θλιβερό κατήφορο αδιεξόδων δρόμων θα έχει η ανθρωπότητα τη μοίρα των Σοδόμων.	Όμως εσύ το χρέος σου ως του Θεού ιερέας τρίτος οικογενειακής ξεπλήρωσες παρέας,	Αιωνία σου η μνήμη αξέχαστε αδερφέ, γείτονα και φίλε παπα-Σταύρο!

Καστανιά, Τρίτη 24 Αυγούστου 2021
Δημήτριος Ευθ. Κουτρούμπας

Οι Προσφορές των συγχωριανών μας

Ο **Παναγιώτης Ανδρέου Ζηνέλης**, προσέφερε στο Σύλλογο 4000,00 € για την κατασκευή του μνημείου που τοποθετήθηκε στην πλατεία Κυρίλλου Καστανοφύλλη στην Καστανιά.

Επίσης ο **Παναγιώτης Ζηνέλης** παρέδωσε στο Σύλλογο 3200,00€, χρήματα που προσφέρθηκαν στη μνήμη του αδελφού του Νίκου Ζηνέλη στο Σύλλογο, από τις οικογένειες των αδελφών Ζηνέλη, τους συγγενείς τους αλλά και από τους φίλους των οικογενειών τους στην κηδεία του Νίκου που έγινε στο Los Angeles τον Απρίλιο του 2021.

Αναλυτικά, τα ανωτέρω χρήματα (3200,00€) προσφέρθηκαν από τους:

- Gill & Sylvia Ceballos, 250,00\$
- Konstantinos & Andreas Zinelis, 500,00\$
- Denise & Chuck Spillman, 30,00\$
- Litza, Mia & Tino Mourouzis, 300,00\$
- Rablo Rubio, 60,00\$
- Ioannis & Ioanna Papachristos, 100,00\$
- Nicole Blair, 50,00\$
- Aimee Garcia, 50,00\$
- Laura & Matt Ceballos, 100,00\$
- Scott & Karen Baldwin, 40,00\$
- Julie & Jim Lobato, 300,00\$
- Santra Teich, 100,00\$
- Pete Zinelis, 300,00\$
- George Zinelis & Cristalenia Andrikos, 250,00\$
- Angelos & Diamanto Tsoukalas, 200,00\$
- Zoi Fovos, 100,00\$
- Suzanne Soto & Zach Blasig, 100,00\$
- Andy & Vicki Zinelis, 100,00\$
- Carmen Soto, 50,00\$
- Maria Cosuelo Ceballos, 50,00\$
- Abellino & Victoria Ramirez, 30,00\$
- Al & Doris Hanke, 100,00\$
- Louis & Monica Rodriguez, 30,00\$
- Gino & Alicia Rodrigez, 50,00\$
- Linda Zinelis, 100,00\$
- Margot Zinelis, 500,00\$
- Jerry & Freddie Aguilera, 100,00\$

Τέλος, ζητούμε συγγνώμη από τις οικογένειες των αδελφών Ζηνέλη (Los Angeles), για λάθος καταχώρηση προσφοράς που έγινε στο προηγούμενο φύλλο μας.

Συγκεκριμένα, είχαμε αναγράψει ότι: «Ο Παναγιώτης Ανδρέου Ζηνέλης, προσέφερε στο Σύλλογο 2600,00 €».

Το σωστό είναι:

- Ο **Νικόλαος Α. Ζηνέλης**, (αείμνηστος πλέον), προσέφερε στο Σύλλογο 500,00\$ (406,00€)
 - Ο **Κωνσταντίνος Α. Ζηνέλης**, προσέφερε στο Σύλλογο 1000,00\$ (813,00€)
 - Ο **Παναγιώτης Α. Ζηνέλης**, προσέφερε στο Σύλλογο 1200,00\$ (975,00€)
 - Ο **Ανδρέας Κ. Ζηνέλης**, προσέφερε στο Σύλλογο 500,00\$ (406,00€)
- Σύνολο: 3200,00\$ (2600,00€)

Ο **Τσουκαλάς Άγγελος και η σύζυγός του Διαμάντω Ανδρέου Ζηνέλη**, προσέφεραν 3000,00\$, για την κατασκευή τειχίου αντιστήριξης στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στην Καστανιά, στη μνήμη του παιδιού τους Διονύσιου Τσουκαλά. Για τον ίδιο λόγο, στη μνήμη του ανιψιού του, ο **Παναγιώτης Ανδρέου Ζηνέλης**, προσέφερε 2000,00€.

Με μέριμνα του Συλλόγου, στην τοποθεσία Μελίτσι έγιναν εργασίες για την δημιουργία σημείου θέασης (view) προς την Καστανιά. Τοποθετήθηκε συμπατόηλεγμα περιμετρικά στα απόκρημνα σημεία στο βράχο, επισκευάστηκαν και βάφτηκαν τα παγκάκια, ολοκληρώθηκε η κατασκευή της βρύσης με πέτρινη γούρνα στη βάση της και κατασκευάστηκε πέτρινο τείχιο για την αντιστήριξη -ισοπέδωση του εδάφους και το διαχωρισμό της επιφάνειας από τον κεντρικό δρόμο.

Για το προαναφερόμενο έργο προσέφεραν χρήματα: Ο Σύλλογος, ο **Παναγιώτης Α. Ζηνέλης** 470,00€, ο **Χρήστος Παπαγιάννης** 50,00€, ο **Ηλίας Σουλαντίκας** 50,00€, η **Ανδριάννα Τσιώκου Κουτρούμπα** 50,00€, η **Φωτεινή Καραμπούλια** 50,00€, ο **Ευθύμιος Λάμπρης** 50,00€, η **Ελένη Τσιώκου Κουτρούμπα** 50,00€ & ο **Αθανάσιος Απ. Τσιώκος** 50,00€.

Τέλος, ο **Ανδρέας Αθαν. Κουτρούμπας**, προσέφερε τους σιδερένιους πασσάλους που απαιτήθηκαν για την κατασκευή του συμπατοπλέγματος.

- Ο **Θανάσης Σιάτρας**, προσέφερε στο Σύλλογο 150,00 €.
- Ο **Δημήτριος Αποστόλου Τσιώκος**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00€, στη μνήμη των γονέων του & του Αριστείδη Κουτρούμπα.
- Ο **Σταύρος Τραστέλης** (Αμερική), προσέφερε στο Σύλλογο 200,00€.
- Ο **Ηλίας Ν. Παλιάς** προσέφερε στο Σύλλογο 20,00€ ως ετήσια συνδρομή για την εφημερίδα "Ο Καστανιώτης".
- Ο **Γιάννης Σπυρόπουλος** (Καναδάς), προσέφερε στο Σύλλογο 100,00\$CAD.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΣ ;;;;

Φέτος είναι η μοναδική χρονιά που δεν μας έχει ανακοινωθεί κάποια επιτυχία Καστανιωτόπουλου στην Ανώτατη εκπαίδευση.

Σε περίπτωση που έχετε ενημερωθεί για κάποια επιτυχία σας παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε σχετικά στα τηλ: 210 2516938/6977668616 Αριστείδης Ντέκας ή με email στο: okastaniotis@yahoo.gr

- Ο **Βασίλης Τσιώκος** (Καναδάς), προσέφερε στο Σύλλογο 100,00\$CAD.
- Η **Πόπη Βαστάκη** (Καναδάς), προσέφερε στο Σύλλογο 100,00\$CAD.
- Η **Τασία Γιούργα** (Καναδάς), προσέφερε στο Σύλλογο 100,00\$CAD.
- Ο **Κώστας Μπαλτάς** (Καναδάς), προσέφερε στο Σύλλογο 150,00€.
- Η **οικογένεια του Γιώργου Παπαχρίστου**, προσέφερε 100,00€ υπέρ των Ιερών Ναών της Καστανιάς, στη μνήμη του προσφάτως αποβιώσαντος αγαπητού αδελφού Ιερέως Σταύρου Κ. Παπαχρίστου
- Ο **Ιερέας Λιάπης Ιωάννης**, προσέφερε στο Σύλλογο 15,00€ ως ετήσια συνδρομή για την εφημερίδα "Ο Καστανιώτης".
- Ο **Γιώργος Δ. Τσατσαράγκος**, προσέφερε στο Σύλλογο 35,00€.
- Ο **Στέφανος Μπώκος**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00€.
- Η **Λαμπρινή Ταραμπίκου**, προσέφερε στο Σύλλογο 200,00€.
- Η **Ιωάννα Παπαχρήστου**, προσέφερε στο Σύλλογο 400,00€.
- Οι **αδελφοί Βαστάκη (Νίκος, Χρήστος & Αλέξανδρος)**, προσέφεραν στο Σύλλογο 810,00€.
- Ο **Παύλος Καλύβας**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€.
- Ο **Κώστας Μπαμπάτσικος**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€.
- Ο **Κώστας Σπυρόπουλος**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€.
- Ο **Σπύρος Σπυρόπουλος**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€
- Η **Μάρθα Μπακατσιά Λουκά**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00\$, στη μνήμη της Βασιλικής Λεκάκου.
- Ο **Παναγιώτης Γιαννόπουλος**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00\$, στη μνήμη της Βασιλικής Λεκάκου.
- Ο **Φώτης Ν. Βαστάκης**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00\$, στη μνήμη της θείας του Βασιλικής Λεκάκου.
- Η **Γεωργία Ν. Βαστάκη**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00\$, στη μνήμη της αδελφής της Βασιλικής Λεκάκου, 50,00\$ στη μνήμη της Αργυρούλας Τσιώκου & 100,00\$ ως συνδρομή.
- Ο **Σπύρος Κων. Ταραμπίκος**, προσέφερε στο Σύλλογο 200,00€, στη μνήμη του Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου & του Γιάννη Τσατσαράγκου.
- Τα αδέρφια **Κωνσταντίνος & Νίκος Αποστόλου Μπώκος**, προσέφεραν στο Σύλλογο 100,00€ στη μνήμη του Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου & του Γιάννη Τσατσαράγκου.
- Ο **Γιώργος Παλαιοξάρης**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00€.
- Η **Αικατερίνη Φώτιου Ζηνέλη**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00€.
- Ο **Αστέριος Βουλανάς**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€.
- Η **Αδελφότητα των Απανταχού Τορνιωτών η Μεγάλη Βρύση**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€ στη μνήμη του Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου.
- Η **Αικατερίνη Μαρίνου Φραγκιαδάκη**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€ στη μνήμη του Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου.
- Η **Καίτη Θεοδώρου Παπαχρίστου**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€ στη μνήμη του Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου.
- Ο **Κώστας Ιωάννου Μπώκος και η σύζυγός του Γιώτα Γιαννέλη**, προσέφεραν στο Σύλλογο 50,00€ στη μνήμη του Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου και 100,00€ στη μνήμη του Γιάννη Τσατσαράγκου.
- Η **Μαρία Αιμιλίου Μαραγκού**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€ στη μνήμη του Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου.
- Η **Ιωάννα Μαραγκού**, προσέφερε στο Σύλλογο 50,00€ στη μνήμη του Ιερέα Σταύρου Παπαχρίστου

Ο Σύλλογος εκφράζει σε όλους τους δωρητές τις ευχαριστίες του και τους εύχεται ατομική και οικογενειακή υγεία.

Σημείωση: Από τα παραπάνω χρηματικά ποσά, αυτά που προσφέρονται στο Σύλλογο αφορούν αποκλειστικά και μόνο τις ενισχύσεις που δόθηκαν από συγχωριανούς μας και συγκεκριμένα:

-Δημοσιεύονται τα χρηματικά ποσά που προσφέρουν τα μέλη μας όταν αυτά υπερβαίνουν το ποσό της ετήσιας εισφοράς καθώς και της συνδρομής της εφημερίδας μας.

-Δημοσιεύονται τα χρηματικά ποσά που στέλνονται στο Σύλλογο από το εξωτερικό, καθώς και από μη μέλη του Συλλόγου.

-Χρηματικά ποσά που αφορούν την ετήσια εισφορά των μελών του Συλλόγου και την συνδρομή της εφημερίδας μας δεν δημοσιεύονται.

Σε περίπτωση που κάποιο χρηματικό ποσό ή όνομα δωρητή έχει αναγραφεί λανθασμένα, καθώς και σε περίπτωση που λησμονήσαμε κάποια δωρεά, ζητούμε ειλικρινά συγγνώμη και θα παρακαλούσαμε να μας ενημερώσετε για να προβούμε σε διόρθωση ή δημοσίευση στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Συγχαρητήρια

Η Μαριάννα Σπύρου Βελεσιώτη, (κόρη της Ελένης Παπαγιάννη), πήρε το πτυχίο της με άριστα από το Τμήμα Επιστήμης Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Της ευχόμαστε συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Πριν 29 χρόνια

Η εφημερίδα ο Καστανιώτης (αρ. φύλλου 54,55 % 56, ΙΟΥΛ 1991 έως ΜΑΡΤ. 1992) έγραφε:

Αναγκαία η κατασκευή, αλλά πρόβλημα η χρηματοδότηση

Ωραιότατο προβλέπεται το κτίσμα του κοινοτικού καταστήματος, που πρόκειται να κατασκευαστεί στο χώρο που δώρισαν στην Κοινότητα για το σκοπό αυτό οι αδελφοί Μπώκου. Σύμφωνα με τη μελέτη της Δ/νσης Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας μας, θα είναι διώροφο με υπόγειο. Το εμβαδόν του υπογείου και ισόγειου θα είναι 80 τ.μ. και το εμβαδόν του ορόφου 67,09 τ.μ. Στο υπόγειο θα στεγαστεί η κοινοτική αποθήκη. Στο ισόγειο ιατρείο, τα μηχανήματα του ΟΤΕ και τα κοινοτικά αποχωρητήρια. Ο όροφος θα στεγάσει το κοινοτ. ιατρείο. Αυτό λοιπόν το κτίριο πρόκειται να κοσμήσει το χώρο της πλατείας, αλλά και να αποτελέσει το μεγάλο πονοκέφαλο της κοινότητας γιατί για να πραγματοποιηθεί απαιτούνται 32 εκατ. δρχ., ποσό υπέρογκο.

Θα επιτρέψουμε τη διάνοιξή του;

Η Νομαρχία υποσχέθηκε στον Πρόεδρο του Συλλόγου, ότι είναι πρόθυμη να βοηθήσει να πάει αμαξωτός δρόμος στον Άη Νικόλα, αρκεί να υπάρχει θέληση από τους θιγόμενους ιδιοκτήτες. Τρεις είναι οι προτεινόμενες λύσεις:

α)Με στροφή από το Παλληκάρι προς το δρόμο της Καστανούλας να φθάσει στα Κρεββατάκια και από εκεί μέσα στα χωράφια να έρθει στα σπίτια του Άη Νικόλα. Άλλη περίπτωση είναι να κατέβει ο δρόμος στα Κρεββατάκια από κάποια στροφή στο Αλωνάκι.

β)Διασχίζοντας τον Πέρα Μαχαλά

γ)Από του Κορίτσι το ρέμα περνώντας κάπου στα σπίτια του Κώστα Τσατσαράγκου και του Κώστα Αναστασόπουλου, διασχίζοντας το Λάκωμα.

Λίγη υπομονή και φθάσαμε

Χαράς Ευαγγέλια: Ο δρόμος προς τη Στροφή, μέσω Καστανούλας, πριν τα Χριστούγεννα είχε διανοιγεί μέχρι την Αριά, περνώντας τις Καρυές και πλησίαζε να προχωρήσει προς την Γράδα. Ελπίζουμε να συνεχιστούν οι εργασίες και όλο το χειμώνα. Εξάλλου Νέο Έτος έχουμε και ασφαλώς νέες πιστώσεις. Το όνειρό μας παίρνει σάρκα και οστά, γίνεται πραγματικότητα.

Και στον Άη Λια

Από το εικόνισμα του Άη Δημήτρη ξεκινά ο δρόμος και ράχη – ράχη προχωρεί προς τα πέρα Λακκώματα και ενώνεται με το δρόμο που ανεβαίνει προς τα εκεί πάνω από το Νεκροταφείο. Δρόμος που θα δώσει άλλη μορφή στην περιοχή αυτή σε λίγα χρόνια.....

Ο δρόμος φθάνει και στον Προφήτη Ηλία. Και το γεγονός αυτό του δίνει ιδιαίτερη αξία....

Για την ηλεκτροδότηση του Νεκροταφείου

Η ηλεκτροδότηση του Νεκροταφείου του χωριού μας είναι αναγκαία. Για το σκοπό αυτό δίνεται πίστωση από το Υπουργείο Εσωτερικών ενός εκατομμυρίου. Αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε θερμά το συγχωριανό μας Σταύρο Κ. Μπαλτά για τις ενέργειές του, ώστε να δοθεί αυτή η πίστωση.

Ανακοίνωση

Στις 9-8-92 ημέρα Κυριακή και ώρα 7.30 μ.μ. θα γίνει ομιλία υπό του Ιερέως Παπαχρίστου Σταύρου στο πολιτιστικό κέντρο του χωριού μας με θέμα το ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ.

1.Θα αναπτυχθεί σύντομα από Ιστορικής πλευράς το θέμα και θα τονισθεί ιδιαίτερα η σημασία και ο ρόλος της ορθοδοξίας μας στο σύγχρονο κόσμο.

2.Θα γίνει διαλογική συζήτηση

Παραδοσιακό μέλι ελάτης

από την Καστανιά Ευρυτανίας

Παραγωγός Θεόδωρος Λιαροκάπης

τηλέφωνα παραγγελιών:
26410 46876
6973 041712

ΙΩΝΙΑ
Ελληνικές Νοστιμιές
ΟΒΕΛΙΣΤΗΡΙΟ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ

18 χρόνια παραδοσιακής γεύσης από τη σούβλα και τα κάρβουνα!

ΑΦΟΙ: ΚΩΣΤΑΣ & ΧΡΗΣΤΟΣ
ΑΝΔΡ. ΤΑΡΑΜΠΙΚΟΣ

Ιωνίας 51, 171 21 Νέα Σμύρνη
210 93 44 910
210 93 18 355

Σας καλύπτουμε Γιορτές και Κοινωνικές Εκδηλώσεις ΚΑΙ με γεύσεις της αρεσκείας σας ΚΑΙ στο χώρο σας!

Όλα στα κάρβουνα!

Ανοιχτά
Καθημερινά από **12:00 μ.μ. έως 1:00 π.μ.**

artelia
catering | event | kitchen

ΜΠΩΚΟΣ ΝΙΚΟΣ

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛ. 33, ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ • Τ.Κ.: 173 42, ΑΘΗΝΑ
Τ.: 210.99.26.820 • 210.93.50.446 Φ.:210.99.26.820 Κ.:6944.581.167
e-mail:artelia_ltd@yahoo.gr

Σημείωση από τη σύνταξη: Η συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας του άρθρου για τον Χρ. Κατσάμπα αναβάλλεται για το επόμενο τεύχος. Αντ' αυτού στο

παρόν τεύχος δημοσιεύουμε ομιλία που είχε εκφωνήσει στο παρελθόν ο συγχωριανός μας **Καθηγητής Νίκος Μπαλτάς** στον Προυσό σε εκδήλωση προς τιμή του.

«Κατά αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω το Σύλλογο των Απανταχού Προυσιωτών που μου έκανε την τιμή να μιλήσω για ένα μεγάλο Έλληνα, τον Χριστόφορο Κατσάμπα. Όσα και να πω στη σύντομη ομιλία μου για το τεράστιο έργο που επιτέλεσε στη δημιουργία της Πειραικής Πατραϊκής αλλά και η γενικότερη και πολύπλευρη προσφορά του θα είναι πολύ λίγα και πολύ φοβούμαι μήπως τον αδικήσω.

Το Χριστόφορο Κατσάμπα είχα την τιμή να τον γνωρίσω στις αρχές του 1971. Εκείνο τον καιρό έκανα τις μεταπτυχιακές μου σπουδές στην Αγγλία, τις οποίες και στήριξε. Εκτοτε, οσάκις βρίσκονται στην Ελλάδα, τον επισκεπτόμουν στο γραφείο του και με δεχόταν πάντοτε με ανοικτές τις πόρτες και με περισσή καλοσύνη. Κάθε φορά προσπαθούσα να αντλήσω ένα μέρος από τη σοφία και την καλοσύνη του. Ήταν ύψιστη τιμή για μένα, ένα νέο 25 ετών περίπου, να βρίσκεται απέναντι σε ένα σεβάσμιμο πρόσωπο με τεράστια εμπειρία και μεγάλη συμβολή στα τεκταινόμενα στη χώρα μας. Ξαναδιαβάζοντας τον τελευταίο καιρό την αυτοβιογραφία του «Πιστεύοντας εις το Μέλλον: Το Χρονικό μιας Προσπάθειας» που με ιδιόχειρη αφιέρωση μου τη χάρισε, είχα την ευκαιρία να ξαναθυμηθώ παλιές πτυχές της νεώτερης ιστορίας και αισθάνθηκα πραγματικά υπερήφανος για όσα θαυμαστά έκαναν οι πρόγονοί μας κατά τον πόλεμο του 1940-41 και την εχθρική κατοχή 1941-1944.

Ο Χριστόφορος Κατσάμπας γεννήθηκε στη Νερομάνα Τριχωνίδας. Ο πατέρας του ήταν γέννημα και θρέμμα του Προυσού και όταν έφυγε από το χωριό εγκαταστάθηκε στη Νερομάνα. Όταν τελείωσε το Δημοτικό σχολείο, ο πατέρας του τον έστειλε στον Προυσό για να φοιτήσει στο εκεί σχολαρχείο. Προτίμησε το σχολαρχείο του Προυσού, καίτοι το Θέρμο και το Αγρίνιο ήταν πολύ πλησιέστερα στη Νερομάνα για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί το σχολείο είχε μακρά ιστορική και ωραία παράδοση και δεύτερο γιατί θεωρούσε το κοινωνικό περιβάλλον του Προυσού, ως πιο κατάλληλο για τη μόρφωση και ανάπτυξη του γιού του. Η επίδοση του νεαρού Κατσάμπα σε όλα τα μαθήματα ήταν άριστη. Μετά την αποφοίτησή από το σχολείο του Προυσού εισήχθη κατόπιν εξετάσεων στην Εμπορική Σχολή Πατρών, όπου διακρίθηκε για την ευφυΐα και την οξύνοια του. Με τα πνευματικά του προσόντα και την εργατικότητα του κατόρθωσε να δημιουργήσει μια από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες της Πατρίδας μας και της Ευρώπης.

Ο Χριστόφορος Κατσάμπας ξεκίνησε την επιχειρηματική του δραστηριότητα με την ίδρυση της ομορρύθμου «Πατραϊκής Εμποροβιομηχανικής Εταιρείας» Στράτος-Ζαφειρόπουλος-Κατσάμπας και Σια, στις 27 Νοεμβρίου 1919.

Μεγάλος σταθμός στην εξέλιξη της επιχειρήσεως ήταν η μετατροπή της σε Ανώνυμο Εταιρεία το 1924, που ήταν η πρώτη που έγινε στην περιοχή της Πάτρας και απετέλεσε παράδειγμα για τη μετατροπή πολλών ομορρύθμων σε ανώνυμες εταιρείες. Μέρος της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου καλύφθηκε μέσω της αγοράς με αθρόα συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας. Από το 1925 άρχισε η επέκταση της επιχειρήσεως με την ίδρυση κλωστηρίου για τον εξοπλισμό του οποίου μετέβη ο Χριστόφορος Κατσάμπας στη Γερμανία και συνεχίστηκε το 1928 με την παραγγελία νέων μηχανημάτων που αποσκοπούσε στο διπλασιασμό του κλωστηρίου και την ίδρυση υφαντηρίου. Και στις δύο περιπτώσεις οι συμφωνίες που επετεύχθησαν ήσαν πολύ ευνοϊκές (εκπτώσεις για τις αγορές, χορήγηση πιστώσεων, κλπ.). Το 1932 επετεύχθηκε ο μεγάλος στόχος που ήταν η συγχώνευση των εταιρειών της Πειραικής και Πατραϊκής με την επωνυμία «Πειραική – Πατραϊκή» Βιομηχανία Βάμβακος Α.Ε., της οποίας Γενικός Διευθυντής έγινε ο Χριστόφορος Κατσάμπας. Η πρωτοβουλία αυτή έγινε εφικτή χάρις στη συγκατάθεση του Διοικητή της Εθνικής Τραπεζής Ιωάννου Δροσοπούλου, εξέχουσας προσωπικότητας. Η επιχειρηματική δραστηριότητα συνεχίστηκε με την εξαγορά και άλλων εταιρειών και το 1938 πέτυχε αυτός και ο συνεργάτης και επιστήθιος φίλος του Σταμούλης Στράτος να έχουν την πλειοψηφία των μετοχών της Πειραικής – Πατραϊκής.

Η κατάσταση στην επιχείρηση εξελίσσεται ομαλά, μέχρι την κήρυξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου και την επιστράτευση δέκα και πλέον ηλικιών. Είναι αξιοσημείωτο, όπως γράφει ο συγγραφέας στα απομνημονεύματά του: «Είχα την πείρα όλων των προηγούμενων επιστρατεύσεων και ομολογώ πως ποτέ άλλοτε δεν είχε παρατηρηθεί τέτοια διάθεση επιστρατευμένων να μη βλέπουν την ώρα να αναχωρήσουν για το Μέτωπο...». Ανάμεσα σε αυτούς που επιστρατεύθηκαν ήταν και 285 άτομα από το προσωπικό της Εταιρείας και ουδείς από αυτούς θέλησε να αποφύγει την αποστολή του στο Μέτωπο. Ένα μήνα περίπου από την κήρυξη του πολέμου το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας, με εισή-

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΚΑΤΣΑΜΠΑ

γηση των Χριστόφορου Κατσάμπα και Σταμούλη Στράτου, διέθεσε στο κράτος όλα τα κέρδη του έτους 1941 που αντιστοιχούσαν σε 10 εκατ. δραχμές και ήταν ο μέσος όρος των κερδών των τριών τελευταίων χρόνων. Η χειρονομία αυτή χαιρετίστηκε από τον τότε πρόεδρο της Κυβερνήσεως και φυσικά από ολόκληρο τον Ελληνικό λαό. Με την πάροδο του χρόνου, ελλείψει πρώτων υλών και άλλων δυσκολιών που επέβαλαν οι γερμανοί κατακτητές, τα εργοστάσια άρχισαν να κλείνουν. Άλλωστε, τόσο ο ίδιος ο Χριστόφορος Κατσάμπας όσο και ο συνεργάτης του Σταμούλης Στράτος αποφάσισαν να αποφύγουν με κάθε θυσία τη συνεργασία με τον εχθρό. Παρά τις εξαιρετικά δύσκολες περιστάσεις της εποχής εκείνης, η Εταιρεία ίδρυσε τον Αύγουστο του 1941, Προμηθευτικό Συνεταιρισμό για το υπαλληλικό και τεχνικό προσωπικό καθώς και για μερικά εργατικά στελέχη, από τον οποίο θα μπορούσαν να προμηθευτούν μέχρι τέσσερις μερίδες τρόφιμα οι ίδιοι και οι οικογένειές τους με συμβολικές τιμές σε μια εποχή που αυτά σπάνιζαν και ο κόσμος πέθαινε από την πείνα. Τα διανεμόμενα είδη ήταν κυρίως τρόφιμα και παρείχοντο στα μέλη του Συνεταιρισμού χωρίς καμμία απολύτως διακριτική μεταχείριση (από τον Γενικό Διευθυντή μέχρι τον κλητήρα). Ο συνεταιρισμός έβρισκε και προμηθευόταν είδη που δεν μπορούσε ο απλός πολίτης να βρει στην αγορά και ως νόμισμα χρησιμοποιούσε τα είδη της Πειραικής-Πατραϊκής που είχαν μεγαλύτερη ανταλλακτική αξία από το κοινό νόμισμα, ακόμη και το χρυσό.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η αλληλεγγύη της Εταιρείας

προς το δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό δεν εξαντλήθηκε μόνο μέσω του συνεταιρισμού αλλά και μέσω της βοήθειας που παρέσχε στα λαϊκά συσσίτια τόσο στην Αθήνα όσο και στην Πάτρα. Πολυπληθή και σε μεγάλο βαθμό ενθουσιώδη ήταν τα σχόλια του τύπου των Αθηνών και των Πατρών υπέρ της Εταιρείας και των Διοικούντων.

Πρέπει να τονιστεί πάντως ότι το προσωπικό της επιχείρησε σε ανταπόδοση της ευγνωμοσύνης του προς τους εργοδότες του προστάτευσε σε αρκετές περιπτώσεις την Εταιρεία. Ενδεικτικά αναφέρω ότι στις ανώμαλες καταστάσεις που έζησε η χώρα μας μετά τον πόλεμο πάνω από σαράντα εργατοϋπάλληλοι της Εταιρείας διαμένοντας πλησίον του εργοστασίου της Καλλιθέας εγκαταστάθηκαν σε αυτό προκειμένου να το διαφυλάξουν από λεηλασίες για όσα εμπορεύματα είχαν εναπομείνει στις αποθήκες του. Θεώρησαν τα εμπορεύματα ως δικά τους διότι χάρις σ' αυτά κατόρθωσαν να ζήσουν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους.

Ένα παρόμοιο περιστατικό συνέβη και στο κτήμα του Χριστόφορου Κατσάμπα που βρισκόταν στην περιοχή της Κάντζας, όπου ο επιστάτης και οι εργάτες, όλοι πρόσφυγες κάτοικοι της Καισαριανής, διεφύλαξαν τη συγκομιδή του από τη λεηλασία. Κατόπιν, μέσα στο γενικότερο πλαίσιο ανασυγκρότησης της χώρας, ο Χριστόφορος Κατσάμπας μαζί με το Σταμούλη Στράτο άρχισαν να θέτουν τους νέους στόχους της Πειραικής-Πατραϊκής. Ένα πρώτο βήμα ήταν η δημιουργία ενός νέου Κλωστηρίου Βάμβακος με μηχανήματα

(συνέχεια στη σελίδα 10)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

(Όσα μας είπατε, ή έτυχε να μάθουμε)

Και όταν τα κοινωνικά αναφέρονται σ' ευχάριστα τα προβάλλουμε ιδιαίτερα

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 11 Ιανουαρίου 2021, στην Αθήνα, η οικογένεια του Διονύση Κων. Αναστασόπουλου και της Ουρανίας Βέργου απέκτησε ένα χαριτωμένο αγοράκι.
- Στις 27 Αυγούστου 2021, στην Αθήνα, η οικογένεια του Νικολάου Ηλία Δεληκωστόπουλου και της Γιάννας Παναγούλια απέκτησε ένα χαριτωμένο αγοράκι.
- Η οικογένεια του Γιώργου Δημ. Ζηνέλη και της Άννας Κούμπουλα απέκτησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2021 στην Αθήνα το δεύτερο της βλαστάρι, ένα υγιέστατο κοριτσάκι.
- Η οικογένεια του Δημήτρη Γ. Λάζου και της Αικατερίνης Μάργαρη απέκτησε το πρώτο της παιδί-κοριτσάκι στις 26 Σεπτεμβρίου 2021.
- Στη Μελβούρνη της Αυστραλίας, η οικογένεια του Steve και της Νίκης Τσαλαμανδρή (η Νίκη είναι κόρη της συμπατριώτισσάς μας Χρυσούλας Αποστ. Κουβέλη) απέκτησε στις 29 Σεπτ. 2021 το πρώτο της βλαστάρι, ένα χαριτωμένο αγοράκι που του δόθηκε το όνομα Θεόδωρος.

Στους ευτυχείς γονείς και στις οικογένειές τους ευχόμαστε να τους ζήσουν, να είναι γερά και να τα καμαρώνουν όπως επιθυμούν!

ΓΑΜΟΙ

Στις 4 Ιουλίου 2021 στο μαγευτικό χώρο του Ι.Ν. Αναλήψεως στον Άγιο Σεραφείμ Φθιώτιδας και ώρα 19:00 ένωσαν τη ζωή τους ο Χάρης Χρήστου Κουτρούμπας

και η Αλεξάνδρα Λαμπροπούλου. Κουμπάρος ο ανιψιός Χρήστος Μπουκουβάλας. **Ολόθερμες οι ευχές μας να είναι καλορίζικοι!**

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η οικογένεια του Χρήστου Σπ. Σπυρόπουλου και της Ελένης Κωνσταντινοπούλου, στις 27 Ιουνίου 2021 βάπτισε την κορούλα τους στον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννη

Ριγανά Αγρινίου, ώρα 12:00. Ο ανάδοχος χάρισε στη νεοφωτίστη το όνομα Σπυριδούλα.

Να τους ζήσει και να την καμαρώνουν.

- Στις 21 Αυγούστου 2021 η οικογένεια του Χρήστου Μιλτ. Βαστάκη και της Παρασκευής Σούγια βάπτισε στην Παναγία Προυσιώτισσα την κορούλα της. Το όνομα αυτής: Ελένη!

Να τους ζήσει και να την καμαρώνουν.

Παλιά φωτογραφία

Πέρασε σχεδόν ένας χρόνος από τις 12/11/2020 που άφησε την τελευταία του πνοή στην Αυστραλία ο ξενιτεμένος εκεί από το 1955 συμπατριώτης μας Στέλιος (STAN) Μπαλτάς. Έχοντας χάσει στην Κατοχή από δολοφόνους τον πατέρα του, που του πήραν τη ζωή για ένα σακούλι καλαμπόκι, γκρεμίζοντάς τον στην κοίτη του Καρπεννησιώτη το 1942, λίγο πριν τα Διπόταμα, δεν είχε πολλές επιλογές για το μέλλον του. Έτσι ξενιτεύτηκε στην Αυστραλία, όπου ευδοκίμησε. Πρόσφατα η κόρη του Kathy, τακτοποιώντας τα πατρικά της κειμήλια ανακάλυψε και κάποιες φωτογραφίες με άγνωστα γι' αυτήν πρόσωπα, οπωσδήποτε όμως πολύ αγαπητά στον αείμνηστο πατέρα της, αφού στα λίγα πράγματα που μπορούσε να φέρει μαζί του στην ξενιτιά είχε και αυτές. Τούτη εδώ είχε ξεχωριστή σημασία για τον ξενιτεμένο... Η Kathy διευκρινίζει πως η φωτογραφία αυτή είναι του 1939 και πως ο πρώτος αριστερά είναι ο άτυχος παππούς Απόστολος Αθ. Μπαλτάς. Στη μέση αναγνωρίζω τον Παναγιώτη Αθ. Δαλακώστα. Οι άλλοι μου είναι άγνωστοι. Η παρέα είναι σε κάποιο σημείο με βράχια πίσω της. Φορούν καλά ρούχα, χειμωνιάτικα. Υποθέτω βάσιμα πως είναι σε κάποιο σημείο του Λυκαβηττού, όπου θα αντάμωσαν οι πατριώτες, που συνήθως εργάζονταν στην πλατεία Κολωνακίου και εκεί ο φωτογράφος – αν δεν ήταν και αυτός κάποιος από τους Καστανιώτες αδελφούς Μπαλτά, το Θεοφάνη ή το Δημήτρη που σύχναζαν εκεί και φωτογράφιζαν τους περιηγητές τους αποθανάτισε. Λίγο μετά άρχισαν τα βάσανα της δεκαετίας του Σαράντα...

Ευχαριστούμε πολύ, Kathy, για την πολύτιμη αυτή οικογενειακή φωτογραφία που μοιράζεσαι μαζί μας, τους συμπατριώτες των προγόνων σου.

Έτσι κρατάμε και μνήμες ζωντανές και πολύ καλή επικοινωνία. Να είσαι καλά!

Ζαχαρίας Ζηνέλης

Καφέ – μεζεδοπωλείο "Μύλος"

Μύλος είναι το όνομα του καφέ –μεζεδοπωλείου που άνοιξε στο Καρπενήσι ο συγχωριανός μας Γιώργος Παπαζαχαρίας. Η νέα επιχείρηση, βασισμένη στο οικογενειακό πνεύμα και την παρεϊστική διάθεση, βρίσκεται στην περιοχή των Αγίων Ευρυτανών. Από τις πρώτες μέρες της λειτουργίας της αγκαλιάστηκε από παρέες και από τους λάτρεις των μερακλίδικων γεύσεων. Ποικιλίες κρεατικών, τηγανιές, κλασικοί μεζέδες όπως σαγανάκι και μπουνιουντί, αλλά και σπιτικές νοστιμιές, όπως τυροπιτάκια, περιλαμβάνονται στο μενού του "Μύλος". Ξεχωρίζουν γεύσεις με καταγωγή από την Καστανιά, όπως το κατίκι και το σαγανάκι.

Γεύσεις, φιλοξενία, υπέροχο service και παρέες θαμώνων, όλα συναντιούνται στον "Μύλο" του Καρπεννησίου.

τηλ. επικοινωνίας: 22370 80103

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΚΑΤΣΑΜΠΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 9)

που αγόρασε από τη Γερμανία και πάλι με λίαν ευνοϊκούς όρους. Το κλωστήριο άρχισε να ανοικοδομείται στο Μεγάλο Πεύκο το 1950 και περαιώθηκε σε χρόνο ρεκόρ. Μέσα σε 11 μήνες οικοδομήθηκε, εγκαταστάθηκε ο μηχανικός εξοπλισμός και εκπαιδεύθηκε το εργατικό προσωπικό, γεγονός που εξέπληξε ακόμη και τους Αμερικανούς. Το καινούργιο εργοστάσιο έτυχε μεγάλης προσοχής, διότι ήταν το πρώτο που ιδρύθηκε μετά τον πόλεμο.

Με την ίδρυση του νέου εργαστηρίου που λειτουργούσε σε χαμηλό κόστος, έναντι των άλλων άρχισαν οι πρώτες εξαγωγές προς Ρουμανία και Φινλανδία το 1952. Πάντως το πρόβλημα που αντιμετώπιζε η Εταιρεία ήταν ότι οι εγκαταστάσεις ήταν πεπαλαιωμένες και καθίστατο αναγκαίος ο εκσυγχρονισμός και η επέκτασή τους για την παραγωγή μεγαλύτερης και καλύτερης ποιότητας προϊόντων και μείωση του κόστους προκειμένου να ανταποκριθεί επιτυχώς στο διευρυνόμενο ανταγωνισμό που προήρχετο κυρίως από τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες. Ως νέος τόπος εγκατάστασης αποφασίστηκε η Πάτρα για διαφόρους λόγους, όπως συναισθηματικοί, αφού από εκεί ξεκίνησαν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες, ύπαρξη αφθόνων και καλών νερών για τη λειτουργία των βαφείων και φινιστηρίων, γεινίαση με την Αιτωλοακαρνανία και Ευρυτανία από τις οποίες θα μπορούσε να εμπλουτισθεί το προσωπικό της Εταιρείας με νέους προσλαμβανόμενους που χαρακτηρίζονται από σταθερότητα, πειθαρχία και εργατικότητα, κλπ. Παράλληλα έγινε η επέκταση της οικοδομής του Κλωστηρίου του Μεγάλου Πεύκου.

Προκειμένου να γίνει ο εκσυγχρονισμός και η επέκταση της Εταιρείας ήταν απαραίτητη η δανειοδότησή της και αυτή έγινε εφικτή μετά από ένα επιτυχημένο ταξίδι του Χριστοφόρου Κατσάμπα στην Αμερική και συμπληρώθηκε κατά την επιστροφή του με ένα νέο δάνειο που σύναψε στη Ζυρίχη της Ελβετίας. Στην προσπάθεια αυτή ήλθαν αρωγοί οι Αδελφοί Γκέρτσου που ήσαν εγκατεστημένοι στη Ζυρίχη και ήσαν αντιπρόσωποι διαφόρων γερμανικών εργοστασίων. Η επενδυτική δραστηριότητα λόγω του μεγάλου ύψους των επενδύσεων, συνοδευόταν πάντοτε με σύναψη δανείων τόσο από το εξωτερικό (κυρίως από την Αμερική) όσο και από το εσωτερικό. Τον Ιούλιο του

1963 έγινε η θεμελίωση του κλωστηρίου στην Πάτρα με την επωνυμία Ελληνική Βιομηχανία Βάμβακος και από το Φεβρουάριο του 1965 άρχισε η τμηματική λειτουργία του. Κύριος στόχος της νέας αδελφής βιομηχανίας ήταν οι εξαγωγές. Με τις νέες εγκαταστάσεις η Εταιρεία στο σύνολό της (Πειραιϊκή-Πατραϊκή και Ελληνική Βιομηχανία Βάμβακος) ήταν απολύτως εκσυγχρονισμένη η δε αξία παραγωγής σε πλήρη λειτουργία ανήρχετο στα 800 εκατομμύρια δραχμές και κατεργαζόταν το ένα τρίτο του ελληνικού βάμβακος, ενώ ο αριθμός των εργαζομένων έφθανε στους 4500, πολλοί από τους οποίους καταγόntonταν από την Ευρυτανία και την Αιτωλοακαρνανία.

Ο Χριστόφορος Κατσάμπα συνέχισε και τα επόμενα χρόνια το δημιουργικό του έργο στα πλαίσια της Πειραιϊκής-Πατραϊκής. Το 1977 έγιναν τα εγκαίνια εργοστασίου στο Καρπενήσι, έργο το οποίο έγινε περισσότερο για συναισθηματικούς λόγους για την περιοχή και τους κατοίκους της και λιγότερο για οικονομικούς, αφού δεν συνέτρεχαν δύο από τις βασικές προϋποθέσεις για την ίδρυση ενός εργοστασίου, ήτοι η εγγύτητα στις πρώτες ύλες και η άμεση πρόσβαση στην αγορά. Στα εγκαίνια αυτά άκουσα τον αείμνηστο Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Τσάτσο να λει «Αν η Ελλάδα είχε δέκα Κατσάμπες δεν χρειαζόταν τίποτε άλλο». Τι μεγάλη αλήθεια περιείχαν αυτές οι λέξεις! Ζούμε σε μια εποχή που σχεδόν εξέλιγαν οι φωτισμένοι αυτοί άνθρωποι και αντ' αυτών, ας χρησιμοποιήσω μία ευγενική λέξη, υπάρχουν σήμερα στην καλύτερη περίπτωση κάποιες «πυγολαμπίδες». Η χώρα μας έχει ανάγκη φωτισμένων ανθρώπων που έχουν όραμα και στο πέρασμά τους από αυτή την πρόσκαιρη ζωή θέλουν να προσφέρουν στον τόπο και στους συνανθρώπους τους. Στο πρόσωπο του αείμνηστου Χριστοφόρου Κατσάμπα είδαμε τι μπορεί να επιτύχει ο άνθρωπος που έχει ως γνώμονα την εργατικότητα, την εντιμότητα, την αξιοπρέπεια και την πίστη για δημιουργία. Ιδιαίτερης σπουδαιότητας είναι η συμβολή του στους νέους ανθρώπους, όπως η ίδρυση Οικοτροφείου στον Προυσό, η χορήγηση υποτροφιών για τις σπουδές τους, κλπ.. Το παράδειγμά του μπορεί να δώσει ελπίδα στους νέους για πορεία προς την πρόοδο και ένα καλύτερο αύριο για την πατρίδα μας.

Νικόλαος Κ. Μπαλτάς

Καθηγητής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών

Η Πανευρυτανική Ένωση

Στην Ευρυτανία έχουμε την τύχη να έχουμε έναν από του πιο σημαντικούς Συλλόγους της Ελλάδας, την "Πανευρυτανική Ένωση". Μας έχει δώσει ως παρακαταθήκη ένα τεράστιο πνευματικό έργο και δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι νιώθουμε ευγνωμοσύνη απέναντι σ' αυτούς τους πνευματικούς ανθρώπους που εκπροσώπησαν την Ένωση όλα αυτά τα χρόνια και ειδικά την τελευταία 15ετία.

Στη χρονιά που πέρασε, στα πλαίσια του εορτασμού των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821, η Ένωση προγραμματίσε και έκανε εκδηλώσεις στο Καρπενήσι και σε διάφορα χωριά του νομού μας. Επίσης κυκλοφόρησαν και πάλι από την Π.Ε. μνημειώδη έργα και συγκεκριμένα:

1. ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ... Περίτρανα τον ύμνησαν σ' Ανατολή και Δύση...

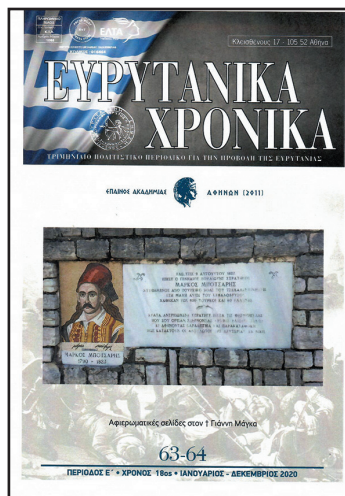
2. Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΡΑΧΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

3. ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ, Ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ ΤΟΥ ΚΛΕΦΤΑΡΜΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
Φυσικά η Π.Ε. συνεχίζει πάντοτε να προβάλλει την Ευρυτανία με την έκδοση του περιοδικού της ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ. Είναι το καλύτερο ευρυτανικό έντυπο και οπωσδήποτε σας το προτείνουμε.

Με την Πανευρυτανική Ένωση έχουμε ως Σύλλογος συνεργαστεί επανειλημμένα στο παρελθόν με επιτυχία και είχαμε την ευκαιρία να τους ευχαριστήσουμε (βλέπε Ημερίδα για τον Κύριλλο, αλλά και

άλλες εκδηλώσεις).

Φέτος ο Σύλλογός μας είχε προγραμματίσει να ευχαριστήσει προσωπικά τον Γραμματέα της Ένω-

σης κ. Κωνσταντίνο Παπαδόπουλο, για όσα έχει προσφέρει στην αναγνώριση της προσωπικότητας του Κυρίλλου και ιδιαίτερα γιατί ανταποκρίθηκε άμεσα στο κάλεσμά μας για χρηματική βοήθεια για την κατασκευή του Μνημείου του Κυρίλλου.

Ο κ. Κώστας Παπαδόπουλος μας συγκίνησε ιδιαίτερα με την προσφορά του.

Τελικά, προσωπικοί λόγοι δεν του επέτρεψαν να είναι μαζί μας την ημέρα της εκδήλωσης της 11ης Αυγούστου 2021 και το μικρό αναμνηστικό δώρο θα του το δώσουμε με την πρώτη ευκαιρία.

Μέσα από τις σελίδες του ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ, τα μέλη του Δ.Σ. τον ευχαριστούμε και του ευχόμαστε πολλά - πολλά χρόνια να στηρίζει την Ένωση και όλους τους ευρυτανικούς Συλλόγους και, το σπουδαιότερο, η πέννα του να είναι αστείρευτη.

Δημιουργία επαγγελματικών Στατιστικών και δυναμικών ιστοσελίδων e-shop, BlogSpot, portfolio

Τιμές προσιτές

Πληροφορίες: e-mail: netrebelos@gmail.com
Τηλ.: 6932370990 Ορέστης Δ. Ζηνέλης

Το βήμα του « Ε.Ο.Σ. ΠΑΝΤΑΒΡΕΧΕΙ»

Αγαπητοί αναγνώστες, μέλη και φίλοι του Συλλόγου μας, σας ευχόμαστε καλό φθινόπωρο και σας περιμένουμε πάντα κοντά μας για να δώσουμε όλοι μαζί ώθηση και πνοή στον τόπο που τόσο πολύ αγαπάμε.

Πρώτα και πάνω από κάθε αναφορά στις δράσεις μας, το Δ.Σ. του Συλλόγου και εγώ προσωπικά μέσα από τις φιλόξενες στήλες του Καστανιώτη εκφράζουμε τη λύπη μας και τα θερμά μας συλλυπητήρια στις οικογένειες των μελών μας, Πατέρα Σταύρου Παπαχρίστου και Γιάννη Τσατσαράγγου για την απώλειά τους. Ευχόμαστε καλό ταξίδι στην αιωνιότητα και καλό Παράδεισο να έχουν.

Ο «ΕΟΣ Πανταβρέχει» πιστός στο όραμά του για την προώθηση του εναλλακτικού τουρισμού στην περιοχή μας (ορειβασία, πεζοπορία, διάσχιση φαραγγιών, κ.α.), προσπάθησε και την φετινή χρονιά και παρά τις δυσκολίες λόγω της πανδημίας να διοργανώσει σειρά εκδηλώσεων, να αναδείξει τα πλεονεκτήματα του τόπου μας και το φυσικό του περιβάλλον και να προσελκύσει όσο το δυνατόν περισσότερους ορειβάτες, περιπατητές και φυσιολάτρες να επισκεφτούν την περιοχή μας.

Μας άρεσε το γεγονός, ότι παρά την πανδημία και τις απαγορεύσεις λόγω καύσωνα, περίπου 400 άτομα επικοινωνήσαν μαζί μας και με την προτροπή και τις οδηγίες μας ήρθαν στην περιοχή μας.

Δεν μας άρεσε και δεν τους άρεσε, η έλλειψη χώρων διαμονής στην περιοχή και έστω ένα μαγαζάκι για ένα καφεδάκι στα χωριά πέρα φυσικά από την Καστανιά που ευτυχώς υπάρχουν ο Χάρης Κουτρούμπας και η Δήμητρα Δελγκωστοπούλου για ένα τσίπουρο

Επιγραμματικά αναφέρω τις παρακάτω δράσεις μας:

1) Την διάνοιξη του Μονοπατιού, Αποκλείστρα – Κακαβάκι - ΕΘ Μονοπάτι 11

Παρόντες στη διάνοιξη ο Βαγγέλης Βαστάκης, ο Νίκος Παπαζαχαρίας, ο Γιώργος Παπαζαχαρίας, ο Στάθης Βαστάκης, ο Βασίλης Ντέκας, ο Ηλίας, ο Φλορένζο και ο Αφρίμ. Τους ευχαριστούμε πολύ και ευχόμαστε να είναι μαζί μας και σε επόμενες διανοίξεις μονοπατιών.

2) Σύσσωμο το Δ.Σ. παρευρέθηκε στις εκδηλώσεις που έγιναν στην Καστανιά από τον Πολιτιστικό Σύλλογο.

3) Η βασική μας εκδήλωση «ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΑ - Κρικελοπόταμος, ο βρεγμένος δρόμος». Βάσει των σχολίων των συμμετεχόντων και των παρευρισκόμενων, η εκδήλωση στέφθηκε από επιτυχία, τόσο το αγωνιστικό της τμήμα όσο και η εκδήλωση που ακολούθησε και αυτό παρά την μετάθεση της εκδήλωσης από 8/8 στις 22/8 λόγω της απαγόρευσης δράσεων στη φύση με αιτία τις πυρκαγιές. Εμείς με την σειρά μας να υποσχεθούμε του χρόνου ακόμα καλύτερα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους συμμετέχοντες, θερμά συγχαρητήρια στις νικήτριες και τους νικητές. Ευχαριστούμε πολύ τις κυρίες και μέλη του Συλλόγου μας Δέσποινα Βαστάκη, Παναγιώτα Ντέκα, Μαρία Ντέκα και Βασιλική Παλαιού (Βασιλική η προσφορά σου δεν μπορεί να ειπωθεί με λόγια σε ευχαριστούμε πάρα πολύ) για την αφιλοκερδή βοήθειά τους. Ευχαριστούμε πολύ όσους ήρθαν από Αργίριο, Αθήνα, Βόλο, Λάρισα, Λαμία, και φυσικά τους συντοπίτες μας από τα χωριά της περιοχής μας και το

Καρπενήσι. Ευχαριστούμε την Περιφέρεια και τον Αντιπεριφερειάρχη κ. Αριστείδη Τασιό, τον Δήμο και τον Δήμαρχο Καρπενησίου κ. Νίκο Σουλιώτη για την βοήθειά τους στη συνδιοργάνωση της εκδήλωσης.

Ευχαριστούμε τον Πολιτιστικό Σύλλογο και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Προδρόμου για την διάθεση του χώρου της πλατείας και του εξοπλισμού.

Παραθέτουμε τα ονόματα των νικητών καθώς και φωτογραφικό υλικό.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος Βασίλης Ντέκας

Αποτελέσματα

Παιδών	
1. Ζάγκας Κωνσταντίνος	1h 20min
2. Σιάτρας Αγγελος	1h 21min
3. Σιάτρας Ιωάννης	1h 22min
Ανδρών 17 έως 40 ετών	
1. Παλαιός Νικόλαος	1h 4min
2. Κουτρούμπας Κωνσταντίνος	1h 12 min

3. Σκιαδόπουλος Γρηγόρης	1h 14min
41 έως 55 ετών	
1. Τσώνης Θεόδωρος	1h 16min
2. Παπαδιάς Λάμπρος	1h 45min
3. Χονδρογιάννης Θεόδωρος	1h 53min
55 ετών και άνω	
1. Λαθύρης Νικόλαος	1h 14 min
2. Θεοδωρόπουλος Βασίλης	1h 28min
3. Trousler Bradley	1h 44min
Γυναικών 17 έως 35	
1. Παναγιωτοπούλου Μαγδαληνή	1h 34min
2. Παπανίκα Αμαλία	1h 46min
36 έως 49	
1. Παππά Ελένη	1h 53min
2. Δράκου Αρετή	2h 17 min
3. Δροσίνη Παναγιώτα	2h 23min
50 ετών και άνω	
1.Trousler Mandy	1h 41min
2. Μιχιώτη Ελένη	1h 47min
3. Θεοδωροπούλου Βασιλική	1h 47 min

“ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΤΙΑ” της Φωτεινής Μπούτα

Δράση εθελοντισμού στον Τόρνο

Την Δευτέρα 2 Αυγούστου 2021, πραγματοποιήθηκε στο χωριό μας καθαρισμός του μονοπατιού που οδηγεί στο Μικρό Πανταβρέχει (μονοπάτι Δ΄). Η ιδέα ήταν της Σαλώμης Σερβίνη και του Ακη Ρίζου, δύο νέων ανθρώπων που ζουν πλέον μόνιμα στο χωριό και αναλαμβάνουν να αναδείξουν με κάθε ευκαιρία τον Τόρνο και τις ομορφιές του. Σε συνεργασία με το 3^ο Σύστημα προσκόπων Αγίας Παρασκευής κατάφεραν να μαζέψουν μεγάλο όγκο σκουπιδιών και να τα απορρίψουν εκεί που πρέπει, στους κάδους σκουπιδιών. Πολλά συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά που συμμετείχαν και στους ομαδάρχες τους για την πολύτιμη οικειοθελή προσφορά τους.

Τοποθέτηση στασιδίων στην Αγία Τριάδα

Μέσα στο καλοκαίρι τοποθετήθηκε μέρος των στασιδίων

στην εκκλησία μας, την Αγία Τριάδα, από τον Ηλία Γκριζή που ανέλαβε την κατασκευή τους. Η δουλειά που έχει γίνει είναι εξαιρετική, καθώς πρόκειται για πιστή αντιγραφή των παλιών, που όμως λόγω της παλαιότητάς τους και της υγρασίας που υπάρχει, ήταν αναγκαία η αντικατάστασή τους. Μπράβο σε όλους που συνεισέφεραν οικονομικά, ώστε να ζωντανέψουμε ξανά το στολίδι του χωριού μας, την Αγία Τριάδα.

Εορτασμός του Αι Λια

Όπως κάθε χρονιά, έτσι και φέτος έγινε ο εορτασμός στον Προφήτη Ηλία, στον Τόρνο. Ευχαριστούμε θερμά την Μονή Προυσού και τον ηγούμενό της, π. Ιωαννίκιο για την ευγενική κίνηση να λειτουργήσει το εκκλησάκι ο π. Πελάγιος. Ευχαριστούμε επίσης τον δικό μας, Παναγιώτη Τσιαχρή που με την ψαλτική του ομόρφυνε την ατμόσφαιρα. Και του χρόνου με υγεία!

Απώλειες που συγκλόνισαν τα χωριά μας

Το καλοκαίρι που έφυγε αφήσε σε όλους μας πικρή γεύση.

Αγαπημένοι μας άνθρωποι δεν είναι πλέον μαζί μας.

Ο Πάνος Πάστρας (ετών 56) από τον Προυσό, εναερίτης στον ΔΕΔΔΗΕ, μετά από σύντομη μάχη με τον καρκίνο έφυγε για το μεγάλο ταξίδι την Κυριακή 27 Ιουνίου 2021. Χάρης σε εκείνον όλοι οι κάτοικοι της νότιας Ευρυτανίας έχουν ρεύμα στο σπίτι τους. Αγαπούσε να κάθεται κάτω από τον πλάτανο στη πλατεία του Προυσού και χαιρετούσε εγκάρδια όποιον περνούσε από εκεί. Δεν υπήρχε περίπτωση να τον συναντήσεις στο δρόμο με το αυτοκίνητό του και να μην κορνάρει ή να ανάψει τα φώτα, ακόμα και να σταματήσει στη μέση για να κατέβει να σε χαιρετίσει. Ήταν μια καλοσυνάτη και ευαίσθητη ψυχή, ένας ευγενικός άνθρωπος με μεγάλη καρδιά. Θα τον θυμάμαι πάντα με αγάπη και νοσταλγία.

Ο Γιάννης Τσατσαράγκος (ετών 64) από την Καστανιά την Παρασκευή 27 Αυγούστου 2021

(συνέχεια στη σελίδα 12)

Το βήμα του Προυσού

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ, ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΚΟΣ ΑΠΟΗΧΟΣ..

Αν και το φετινό καλοκαίρι υπήρξε αβέβαιο ως προς τον προγραμματισμό εκδηλώσεων λόγω της πανδημίας, παρ' όλα αυτά οι δράσεις του Συλλόγου μας υλοποιήθηκαν με την άριστη συνεργασία του ηγούμενου του Μοναστηριού μας, του Προέδρου της Τοπικής Κοινότητας, του Δημάρχου και του Αντιπεριφερειάρχη και της συμμετοχής όλων των συγχωριανών μας.

Η εβδομάδα 16 -23 Αυγούστου ήταν αφιερωμένη στα διακόσια χρόνια απ' το 1821 αφού η συμβολή και του Προυσού τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της ελληνικής επανάστασης υπήρξε σημαντική και ποικιλότροπη.

Την Τρίτη 16 Αυγούστου άνοιξε η έκθεση με έργα από την πλούσια ιδιωτική συλλογή της οικογένειας Θύμιου Τσίκνα, που μας ταξίδεψαν με μια νοερή εκδρομή στον 18ο και 19ο αιώνα. Εκπρόσωποι Αρχών, φορέων, φιλότεχνων αλλά και απλοί άνθρωποι

επισκέφθηκαν την έκθεση όλες τις μέρες που λειτούργησε. Θαύμασαν, ταξίδεψαν στο χρόνο και απόλαυσαν την ακούραστη και λυρικότατη αφήγηση της κ. Μαρούλας Τσίκνα που για το κάθε έργο κάθε μέρα είχε να πει και μια ακόμα λεπτομέρεια με αγάπη και φλόγα ψυχική περίσσεια.

1st Museums Summer Camp 2021 Οι μάχες της Ελληνικής επανάστασης στην Ευρυτανία. VR Προ-

βολή Μάχης στο Κεφαλόβρυσο (Μάρκος Μπότσαρης) που η προβολή γοήτευσε μικρούς και μεγάλους. Βιωματικό δια δραστικό εργαστήριο για το 1821 «Το Τάμα του Καραϊσκάκη».

Οργάνωση από την υπεύθυνη του ΚΙΠΕ κα Ηλιάνα Ζιούγα.

Ο αφηγηματικός περίπατος, διάρκειας περίπου δύο ωρών, ξεκίνησε από τους Πύργους του Καραϊ-

σκάκη, και κατέληξε στο Μοναστήρι με σταθμό στο άγαλμα του Καραϊσκάκη όπου έγινε μία ιστορική προσέγγιση τόσο των γεγονότων όσο και της προσωπικότητας του Γ. Καραϊσκάκη από την Έλενα Δημοπούλου, Φιλολόγο Ιστορικό και τον Μιχάλη Κόντη, Φιλολόγο της Λεοντείου Σχολής Αθηνών. Ο Ηγούμενος της Ι. Μ. Προυσού π. Ιωαννίκιος μας ξεκούρασε στο τέλος της διαδρομής με τη θερμή υποδοχή και τα ένθερμα λόγια του.

Την Παρασκευή 20 Αυγούστου η Ορχήστρα του Ιδρύματος Μουσικής Αρχιεπισκοπής Αθηνών με τη Σοφία Παπάζογλου παρουσίασαν μουσικό αφιέρωμα με αναφορές στους μεγάλους συνθέτες-ποιητές-συχουργούς της χώρας μας. Μια βραδιά ευκαιρίας συνεύρεσης όλων και διασκέδασης που συμπεριέλαβε

και τη βράβευση των νεοεισαχθέντων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με καταγωγή από τον Προυσό.

Οι νέοι μας με το σύνθημα “Οχι σκουπίδια, Οχι πλαστικά, σε λακούλες και βουνά!”, υπενθυμίζουν

σε όλους μας ότι το μεγάλο σπίτι μας, που το λενε Γη, οφείλουμε να το διατηρούμε καθαρό..

Ένα ακόμα σπουδαίο και πρωτόγνωρης εμπειρίας για όσους μπόρεσαν να είναι εκεί, ήταν στις 2, 3 και 4 Σεπτεμβρίου τα γυρίσματα της εκπομπής “Κυριακή στο χωριό” που έγιναν στον Προυσό. Μικροί και μεγάλοι βοήθησαν ώστε να ‘ρθει στις οθόνες μας μία άρτια εκπομπή με προβολή του τόπου μας. Όσοι δεν ήμαστε ανυπομονούμε να την παρακολουθήσουμε..

Για το Σύλλογο Προυσιωτών
Φλώρου Καίτη

“ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΤΙΑ” της Φωτεινής Μπούτα

(συνέχεια από τη σελ. 11)

μας αιφνιδίασε με τη φυγή του. Ήταν το δεξί χέρι της συζύγου του και προέδρου της Καστανιάς, Κατίνας Τσιώκου. Διαμόρφωσε την πλατεία του χωριού του και λάτρευε το κυνήγι. Ένας γελαστός άνθρωπος με χιούμορ και δυναμική. Ένας αετός που άνοιξε τα μεγάλα του φτερά και πέταξε στα ψηλά βουνά του παραδείσου.

Ο παπα Σταύρος Παπαχρίστος από την Καστανιά λίγες μέρες πριν κλείσει τα 92 του έτη, την Κυριακή 22 Αυγούστου 2021 έφυγε από την επίγεια ζωή στο σπίτι του στη Καστανιά. Ήταν απόφοιτος της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής και πρωτοπρεσβύτερος για χρόνια στον Άγιο Νικόλαο Ιλίου. Λειτουργούσε στην Καστανιά όπως επίσης και στον Τόρνο. Οι ομιλίες του μετά τη Θεία Λειτουργία αποτελούσαν τροφή για σκέψη. Συμμετείχε σε όλες τις πολιτιστικές γιορτές των χωριών, σε κοπές πρωτοχρονιάτικης πίτας κτλ. Το έργο του τεράστιο, αρκεί κανείς να το αναζητήσει στο διαδίκτυο και θα μάθει λεπτομέρειες που δε γνώριζε.

Και οι τρεις αναπαύονται στα χώματα της ευρυτανικής γης που τόσο αγάπησαν και ανέδειξαν, ο καθένας με τον τρόπο του. Το έργο τους θα μας τους θυμίζει πάντα...

Αιώνια η μνήμη τους!

Στη γειτονιά των αγγέλων η γιαγιά Σταυρούλα

Η πολυαγαπημένη μας γιαγιά Σταυρούλα Δερματά, το γένος Κουτσοδήμα, έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 88 ετών. Ήταν αδερφή του παππού μου, Χριστόφορου Κουτσοδήμα από τον Τόρνο. Έζησε στο παλαιό Μικρό Χωριό με τον σύζυγο της Δημήτρη και απέκτησαν τρία παιδιά, την Ελένη, τον Σπύρο και την Ειρήνη. Η ζωή, της έδειξε από νωρίς το σκληρό της πρόσωπο αφού έχασε την κόρη της, την Λενίτσα της, σε νεαρή ηλικία. Αφοσιώθηκε στα άλλα της παιδιά, όμως η πληγή της δεν έκλεισε ποτέ. Ευτύχησε να δει έξι εγγόνια και δύο δισέγγονα. Για πολλά χρόνια ταλαιπωρήθηκε με σοβαρά προβλήματα υγείας που την καθήλωσαν στο κρεβάτι. Εισέπραξε όμως άπειρη αγάπη και φροντίδα από όλη την οικογένεια που της απάλυνε κάπως τον πόνο. Θα μας λείψει πολύ..

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΟΥΤΑ
Για περισσότερα νέα από το χωριό μας, επισκεφτείτε το ιστολόγιο μου : tornos-eyrytanias.blogspot.com

ΤΗΛ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ : 6985012224

ΚΑΛΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Διοικητικές μεταβολές στα χωριά Καστανέα, Πρόδρομος, Τόρνος & Προυσός

Καστανιά ή Καστανέα

Καστανιά (Ακαρνανίας και Αιτωλίας)

30-09-1836: Ο οικισμός προσαρτάται στο δήμο Αρακυνθίων

08/07/1899: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Ακαρνανίας και Αιτωλίας και υπάγεται στο νομό Ευρυτανίας

Καστανιά (Ευρυτανίας)

08/07/1899: Ο οικισμός αποσπάστηκε στο νομό Ευρυτανίας από το νομό Ακαρνανίας και Αιτωλίας

Καστανιά (Αιτωλοακαρνανίας)

04/12/1909: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Ευρυτανίας και υπάγεται στο νομό Αιτωλοακαρνανίας

31/08/1912: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Αρακυνθίων και ορίζεται έδρα της κοινότητας Καστανιάς

Καστανέα (Αιτωλοακαρνανίας)

16/10/1940: Το όνομα του οικισμού διορθώνεται σε Καστανέα

Καστανέα (Ευρυτανίας)

22/03/1943: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Αιτωλοακαρνανίας και υπάγεται στο νομό Ευρυτανίας

04/12/1997: Ο οικισμός αποσπάται από την κοινότητα Καστανιάς και προσαρτάται στο δήμο Προυσού

07/06/2010: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Προυσού και προσαρτάται στο δήμο Καρπενησίου

Κόπρανα ή Πρόδρομος

Κόπρανα (Ακαρνανίας και Αιτωλίας)

30-09-1836: Ο οικισμός προσαρτάται στο δήμο Πετραιών

03/11/1836: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Πετραιών και προσαρτάται στο δήμο Ευρυτανών

17/07/1858: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Καλλιδόρμης και προσαρτάται στο δήμο Αρακυνθίων

Κόπρανα (Ευρυτανίας)

08/07/1899: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Ακαρνανίας και Αιτωλίας και υπάγεται στο νομό Ευρυτανίας

Κόπρανα (Αιτωλοακαρνανίας)

04/12/1909: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Ευρυτανίας και υπάγεται στο νομό Αιτωλοακαρνανίας

31/08/1912: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Αρακυνθίων και ορίζεται έδρα της κοινότητας Κοπραίνης

Πρόδρομος (Αιτωλοακαρνανίας)

05/02/1929: Ο οικισμός μετονομάζεται σε Πρόδρομος

Πρόδρομος (Ευρυτανίας)

22/03/1943: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Αιτωλοακαρνανίας και υπάγεται στο νομό Ευρυτανίας

04/12/1997: Ο οικισμός αποσπάται από την κοινότητα Προδρόμου και προσαρτάται στο δήμο Προυσού

07/06/2010: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Προυσού και προσαρτάται στο δήμο Καρπενησίου

Τύρνος ή Τόρνος

Τύρνος (Ευρυτανίας)

08/02/1908: Ο οικισμός προσαρτάται στο δήμο Αρακυνθίων

Τύρνος (Αιτωλοακαρνανίας)

04/12/1909: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Ευρυτανίας και υπάγεται στο νομό Αιτωλοακαρνανίας

31/08/1912: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Αρακυνθίων και προσαρτάται στην κοινότητα Προυσού

07/01/1931: Ο οικισμός αποσπάται από την κοινότητα Προυσού και ορίζεται έδρα της κοινότητας Τύρνου

Τόρνος (Αιτωλοακαρνανίας)

16/10/1940: Το όνομα του οικισμού διορθώνεται σε Τόρνος

Τόρνος (Ευρυτανίας)

22/03/1943: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Αιτωλοακαρνανίας και υπάγεται στο νομό Ευρυτανίας

04/12/1997: Ο οικισμός αποσπάται από την κοινότητα Τόρνου και προσαρτάται στο δήμο Προυσού

07/06/2010: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Προυσού και προσαρτάται στο δήμο Καρπενησίου

Προυσσός ή Προυσός

Προυσσός (Ακαρνανίας και Αιτωλίας)

30-09-1836: Ο οικισμός ορίζεται έδρα του δήμου Αρακυνθίων

Προυσσός (Ευρυτανίας)

08/07/1899: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Ακαρνανίας και Αιτωλίας και υπάγεται στο νομό Ευρυτανίας

Προυσσός (Αιτωλοακαρνανίας)

04/12/1909: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Ευρυτανίας και υπάγεται στο νομό Αιτωλοακαρνανίας

31/08/1912: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Αρακυνθίων και ορίζεται έδρα της κοινότητας Προυσού

Προυσός (Αιτωλοακαρνανίας)

16/10/1940: Το όνομα του οικισμού διορθώνεται σε Προυσός

Προυσός (Ευρυτανίας)

22/03/1943: Ο οικισμός αποσπάται από το νομό Αιτωλοακαρνανίας και υπάγεται στο νομό Ευρυτανίας

04/12/1997: Ο οικισμός αποσπάται από την κοινότητα Προυσού και ορίζεται έδρα του δήμου Προυσού

07/06/2010: Ο οικισμός αποσπάται από το δήμο Προυσού και προσαρτάται στο δήμο Καρπενησίου

Πηγή: Ε.Ε.Τ.Α.Α.Ε. - Διοικητικές Μεταβολές Οικισμών

Οι Πολιτιστικές Εκδηλώσεις από το Καλοκαίρι που πέρασε...

Στο προηγούμενο φύλλο του Καστανιώτη σας είχαμε ενημερώσει για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις που προγραμματίζει ο Σύλλογος να κάνει στην Καστανιά το καλοκαίρι. Τελικά, φοβούμενοι την πανδημία και μετά από διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε, περιορισθήκαμε στα «ελάχιστα». (εξαίρεση η μεγάλη εκδήλωση της 11^{ης} Αυγούστου 2021, για την οποία μπορείτε να διαβάσετε σε άλλο άρθρο μας στο παρόν φύλλο)

Στη γιορτή του Προφήτη Ηλία, στη γιορτή της Αγίας Παρασκευής & στη γιορτή του Αγίου Ιωάννη (στο Λιναράκι), ο Σύλλογός μας έστησε υπαίθριο «μαγαζί» στα εξωκλήσια μας και μετά τη λειτουργία προσέφερε λουκούμι και αναψυκτικό. (Τα λουκούμια προσφέρθηκαν από τον Χάρη Κουτρούμπα και τον ευχαριστούμε πολύ)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ

(Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Συλλόγου Καστανιωτών)

ΠΕΜΠΤΗ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΩΡΑ 9 ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Οι ζωγράφοι της Ευαχίας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΩΡΑ 9 ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Η Φούεκα

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Στο Café του Πολιτιστικού μας Κέντρου λειτουργήσε και πάλι ο κινηματογράφος με την προβολή δύο (2) ταινιών.

Ευχαριστούμε πολύ τον Κώστα Ι. Μπώκο, τον Απόστολο Κ. Μπώκο και τον Άγγελο Καρατζά για την τεχνική υποστήριξη.

Στο γήπεδο του Προυσού διεξήχθη όπως κάθε χρόνο ο αγώνας μεταξύ των ποδοσφαιρικών ομάδων της Καστανιάς και του Προυσού. Ο Αγώνας έληξε

ισόπαλος 3-3, αποτέλεσμα ενδεικτικό του επιπέδου των δύο ομάδων, αλλά και του πάθους των παικτών για την νίκη.

Ευχόμαστε και του χρόνου να ξαναζήσουμε τις ίδιες στιγμές.

Ευχαριστούμε πολύ τον συγχωριανό μας Νίκο Κων. Ζηνέλη. Με δική του μέριμνα, προσφέρθηκαν στολές σε όλα τα παιδιά που αγωνίστηκαν και αυτές παρέμειναν στο Σύλλογο για χρήση και τις επόμενες χρονιές.

Την Τρίτη 17 Αυγούστου 2021, τραγουδήσαμε και απολαύσαμε έντεχνο λαϊκό τραγούδι στο Κατάστημα του Χάρη Κουτρούμπα. Στην εκδήλωση αυτή ο Σύλλογός μας ήταν συνδιοργανωτής με το Κατάστημα και την ενίσχυσε οικονομικά (σε ότι αφορά το μουσικό συγκρότημα)

Στο Café του Πολιτιστικού μας Κέντρου, με μέριμνα της Γραμματέως του Συλλόγου Δήμητρας Δεληκωστοπούλου, τον Ιούλιο και τον Αύγουστο, λειτουργήσαν δημιουργικά παιχνίδια για τα παιδιά. Για τη δραστηριότητα αυτή μας ενημερώνει η ίδια η Δήμητρα :

(...)Με τα παιδιά του χωριού, φέτος το καλοκαίρι, ήπιαμε φυσικούς χυμούς φρούτων, κρύες σοκολάτες, δοκιμάσαμε τσάι του θουνού, δροσιστικό ότι πρέπει για τα ζεστά μεσημέρια με τον καύσωνα, με μέλι ντόπιο παρακαλώ, παίξαμε επιτραπέζια παιχνίδια, φτιάξαμε μους καραμέλας με φρέσκα φρούτα, φάγαμε σοκολατόπιτα, διαβάσαμε

ιστορίες (για τους πιο μικρούς μας φίλους), παίξαμε δημιουργικά παιχνίδια γλώσσας και επικοινωνίας, αφήνοντας

για λίγο τα κινητά στην άκρη, κουβεντιάσαμε, γελάσαμε και υποσχεθήκαμε ο ένας στον άλλον ότι του χρόνου θα συναντηθούμε ξανά στο χωριό, στην Καστανιά για νέες περιπέτειες και παιχνίδια! (...)

Ευχαριστούμε πολύ την Δήμητρα γι' αυτή την πρωτοβουλία.

Το Κέντρο Ιστορίας Πολιτισμού Ευρυτανίας, στα πλαίσια των καλοκαιρινών εορτών Μουσείων της Ευρυτανίας, πραγματοποίησε εκδήλωση στο προαύλιο του Πολιτιστικού μας Κέντρου, την Παρασκευή 20 Αυγούστου 2021.

Το θέμα ήταν αφιερωμένο στο 1821 και η οργάνωση της εκδήλωσης εξαιρετική (σύγχρονα οπτικοακουστικά μέσα). Αρνητικό ήταν το γεγονός ότι το χωριό είχε «αδειάσει» εκείνη την εποχή (κυρίως από νεαρά άτομα) και δυστυχώς παρευρέθηκαν στην εκδήλωση ελάχιστοι.

Παρόλα αυτά, γνωρισθήκαμε με τους υπεύθυνους του Κέντρου (την κα Ηλιάνα Ζιώνα και τον κ. Αθανάσιο Αθανασιά), συμμετείχαμε δημιουργικά στην εκδήλωση με έργα χαρακτηριστικής που φτιάξαμε, παρακολουθήσαμε τη μάχη του Κεφαλόβρυσου μέσα από ειδική οθόνη (εξαιρετική δουλειά) και στο τέλος δώσαμε την υπόσχεσή μας ως Σύλλογος ότι την επόμενη χρονιά θα συνδιοργανώσουμε και πάλι εκδήλωση (ελπίζουμε με μεγαλύτερη επιτυχία) και ότι θα συνεργαστούμε σε ότι πολιτιστικά μας ενώνει.

Σημείωση: Δεν έγιναν οι καθιερωμένες καλοκαιρινές εκδηλώσεις μας: Διαγωνισμοί για δηλωτή και τάβλι, διαγωνισμός χωριάτικης πίτας, η εκδήλωση του Ανταμώματος και το πάρτι της νεολαίας μας.

Εκεί ψηλά στην Αποκλείστρα

Η εκδήλωση που είχε προγραμματισθεί να γίνει την 11^η Αυγούστου 2021 στην Ιστορική τοποθεσία Αποκλείστρα ματαιώθηκε λόγω της απαγόρευσης κυκλοφορίας στα δάση, που είχε επιβληθεί εκείνες τις ημέρες για την αποτροπή εκδήλωσης πυρκαγιών. Αργότερα και όταν τα μέτρα το επέτρεψαν, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε επίσκεψη στο χώρο και με τη συμμετοχή λίγων χωριανών, έγιναν τα αποκαλυπτήρια της πινακίδας, διαβάσθηκε από τον Πρόεδρο Αριστείδη Ντέκα το κείμενο που έγραψε και διάβασε ο ίδιος ο Γιάννης Υφαντόπουλος στην εκδήλωση για τον Καστανοφύλλη, ο Έφορος του Συλλόγου Νίκος Σιάτρας απήγγειλε το ποίημά του «Η Αποκλείστρα», έγινε έπαρση της σημαίας στον ιστό και όλοι μαζί ψάλαμε τον Εθνικό Ύμνο.

Το προαναφερόμενο κείμενο έχει ως εξής:

«ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ

ΜΝΗΜΕΙΟ ΥΨΙΣΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΣΗΜΑΣΙΑΣ, ΣΥΜΒΟΛΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821 (από το 1824 – 1827).

Η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ της ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ ή της επαρχίας του ΚΑΡ-

ΠΕΝΗΣΙΟΥ, όπως αναφέρεται στις σχετικές μ' αυτήν ιστορικές μαρτυρίες που έχουμε για την περίοδο (1824-1827), είναι μια, από τη φύση οχυρωμένη, απόκρημνη τοποθεσία που δεν πατήθηκε ποτέ από τους Τούρκους. Το όνομά της από το ρήμα αποκλείω (+την κατάληξη -τρα) το οφείλει στο ότι κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας (αρκετές φορές) οι κάτοικοι των χωριών της περιοχής γύρω απ' αυτήν (για λόγους ασφάλειας) κατέφευγαν εδώ, για να αποφύγουν τις ολέθριες συνέπειες των επιδρομών των Τούρκων ή των Τουρκαλβανών που ακολουθούσαν κάποιο μικρότερο ή μεγαλύτερο εθνικό ξεσηκωμό.

Απέχει 4,5 χιλιόμετρα από την ΚΑΣΤΑΝΙΑ Ευρυτανίας και έχει υψόμετρο 1230 μέτρα περίπου, όντας (στο σύνολό της) ιδιοκτησία των κατοίκων του χωριού αυτού.

Ως φυσικό οχυρό η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ επιλέχθηκε από τον πολιτικό οργανισμό της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος για να οχυρωθεί και να κατασκευαστούν σ' αυτήν έργα υποδομής, προκειμένου να καταφύγουν εδώ πολλά γυναικόπαιδα από τις επαρχίες του Καρπενησίου, του Απόκουρου, των Κραβ-βάρων, από την επαρχία της Τριγωνίδας, από το Αγρίνιο και από το Μεσολόγγι ακόμη, κυρίως πριν, αλλά και μετά την ηρωική Έξοδο (10 Απριλίου 1826).

Την παλαιότερη περιγραφή της ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑΣ την οφείλουμε στον Ευρυτάνα Γεώργιο Λέλη, ο οποίος επιστάθηκε στις εργασίες οχύρωσής της (με ανθρώπινες παρεμβάσεις) και ήταν ο πρώτος Φρούραρχος της, επικεφαλής μιας μικρής φρουράς 15 στρατιωτών.

Η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ κατά τον Γεώργιο Λέλη είναι: «*Εν πλάγιο, ήμερο βουνό σε σχήμα τριγώνου, έχει ευρυχωρότατη καλλιεργήσιμη έκταση, άφθονα νερά, εύκρατο κλίμα..... περιβάλλεται από απόκρημνους - απάτητους βράχους και, με ολίγη φρουρά, κατασταίνεται απόρρητος*». (Ελληνικά Χρονικά, Μεσολόγγι 25 Ιουνίου 1824).

Για τις ανθρώπινες παρεμβάσεις στην ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ δαπανήθηκαν συνολικά 3468, 10 γρόσια, τα οποία κατέβαλε «εξ ιδίων πόρων» ο Γεώργιος Λέλης στα μέσα του 1824. Τα χρήματα αυτά τα εισέπραξε αργότερα (σε τρεις δόσεις) από το Ταμείο του Οργανισμού της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος.

Συγκεκριμένα κατασκευάστηκαν εδώ τρία (3) κτίσματα: α) ένα ευρύχωρο, στενόμακρο μαγαζί, β) ένας νερόμυλος και γ) ένα καλύβι. Επίσης ανοίχτηκαν νέες στράτες, διορθώθηκαν οι παλαιές, κοπήκαν θάμνοι και δέντρα, εκχερσώθηκε αρκετή έκταση γης και χτίστηκαν 714 πήχεις τοίχου σε διάφορα μέρη της. Έτσι η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ ήταν έτοιμη να δεχθεί χιλιάδες ψυχές για προστασία και ασφάλεια.

Το Σεπτέμβριο του 1824 η φρούρηση της ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑΣ ανατέθηκε από τη Διοίκηση της Δυτικής Χέρσου Ελλάδος στον οπλαρχηγό Δημήτριο Γουβέλη από τον Προυσό, ύστερα από υπόδειξη και προτροπή του σημαντικότερου οπλαρχηγού της περιοχής Γιαννάκη Γιολλάση. Ο Δ. Γουβέλης είχε στις διαταγές του 75 εκλεκτούς στρατιώτες (κατά κανόνα ντόπιους) που τους συντηρούσε με δικά του έξοδα. Τα έξοδα αυτά ζήτησε αργότερα να του αποδοθούν, στέλνοντας στο Ναύπλιο (στην Κεντρική Διοίκηση της Επанаστατημένης Ελλάδας) έμπιστό του πρόσωπο.

Στις αρχές του 1825 κατασκευάστηκε στην ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ μικρή εκκλησία, αφιερωμένη στην Αγία Παρασκευή για να καλύπτει τις εκκλησιαστικές και λειτουργικές ανάγκες των εγκλειστών. Εδώ μεταφέρθηκε, για προστασία και ασφάλεια, και η θαυματουργή Εικόνα της Παναγίας της Προυσιώτισσας.

Σύμφωνα με γραπτή μαρτυρία από το Ναύπλιο (1826) του Καρπενησιώτη Γεωργίου Δημητριάδη: «*η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ του Καρπενησίου, το 1825, έσωσε πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες ψυχές και φέτος (1826) θα ωφελήσει πιο πολύ, γιατί είναι πλατύχωρη, έχει νερά και φυλάγεται με εκατό καλούς άντρες, φτάνει όμως να έχει τα αναγκαία της*».

Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι οι εγκλειστοί στην ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ ήταν κατά κανόνα Σαρακατσανοί και το ελατοκατασκευασμένο απ' αυτούς κονάκι το γνώριζαν πολύ καλά ως κύριο χαρακτηριστικό στοιχείο της ζωής τους και της Παράδοσής τους. Αυτό στάθηκε ό,τι πιο πολύτιμο υπήρχε για τη διαμονή τους, την επιβίωσή τους και την ασφάλειά τους, για όσο διάστημα βρεθήκαν εδώ.

Δικαιολογημένα λοιπόν η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ πρέπει να αξιοποιηθεί κατάλληλα, να προβληθεί ιδιαίτερα και να θεωρηθεί ως Τόπος Ιερός, σύμβολο των Εθνικών αγώνων μας του 1821 για ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και ως ένα από τα πιο αξιόλογα ιστορικά μνημεία της Ρούμελης.»

Εκδρομή στο Αργυρό Πηγάδι

Την Τετάρτη 18 Αυγούστου 2021, πραγματοποιήσαμε εκδρομή στο γειτονικό μας χωριό Αργυρό Πηγάδι (είκοσι περίπου άτομα). Η ξενάγηση και η φιλοξενία των μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου, του Προέδρου της Τ.Κ. και των κατόικων μας εντυπωσίασαν.

Σας μεταφέρουμε παρακάτω μόνο μέρος από τις αρχικές Αναρτήσεις στο fb, του Συλλόγου Αργυροπηγαδιτών και του Αντιπροέδρου μας Κώστα Απ. Μπώκου.

(συνέχεια στη σελίδα 14)

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΣΤΟ ΛΙΝΑΡΑΚΙ

Και φέτος, στις 26 Σεπτεμβρίου, όπως κάθε χρόνο εκτός φυσικών εμποδίων, όπως συνέβησαν πέρυσι το 2020, λειτουργήθηκε η Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου Θεολόγου στο απομακρυσμένο και έρημο Λιναράκι, μια παλιά συνοικία του χωριού μας που ενώ άλλοτε έσφριζε από κόσμο, τώρα, όμως, περισσότερα από είκοσι χρόνια στην κυρίως γειτο-

του Ιωάννη Π. Δημητράντζου που κατάγεται από το Λιναράκι και έχει κατάσταση ποτών στη Λαμία. Την ευρύτερη οικογένεια Δημητράντζου, που έφυγε από το Λιναράκι στα τέλη της δεκαετίας του '60 για τη Λαμία, εκπροσώπησε ένας ανιψιός του Γιάννη, γιος του αδελφού του Νίκου Π. Δημητράντζου. Παρόντες ήταν και τα αδελφία Δημήτρης (Δημοτικός Σύμβου-

νιά είναι εντελώς απροσπέλαστη, εκεί όπου ήταν τα περισσότερα σπίτια και χωράφια πολλών οικογενειών. Περίπου 70 άτομα εκκλησιάστηκαν και φέτος, αριθμός που ενθουσίασε όλους.

Μαζί με τις από εδώ από τον Κρικελλοπόταμο συνοικίες, τα Ζαφρέικα και την Καστανούλα αποτελούσαν ζωτικές τοποθεσίες που πρόσφεραν και μόνιμες κατοικίες και περιστασιακές για το ξεχειμώνισμα. Ζαχαρόπουλος, Τσατσαράγκος, Μούρτος, Δημητράντζος, Τσιτάσιος, Αναστασόπουλος, Λωρίδας, Παπακρήστος, Κατσίκας, Φράγκος, Σταθόπουλος, Ζηνέλης, Κουβέλης, Ζαφείρης, Λωρίδας, Βαστάκης, Μπαλτάς, είναι επώνυμα Καστανιώτικων οικογενειών, μερικές με πολλούς κλάδους, που έχουν τις ρίζες τους, σπίτια ή μόνο κτήματα με κέντρο τον Άγιο Γιάννη.

Λειτουργός ο ακούραστος παπα-Σωτήρης, συνεργός και στα πάντα βοηθός και φροντιστής ο παπα-Θανάσης Ζαφείρης που ιεουργεί στο στον Ι.Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Νέο Κρίκελλο Φθιώτιδας Το Αναλόγιο κόσμησαν καλλίφωνοι ψάλτες, ο δικός μας Πανάρετος Ροδός και οι προσκυνητές Νικόλαος Αλεξόπουλος, καθηγητής Μουσικής που ψάλλει στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Λαμίας και ο ψάλτης του Νέου Κρικέλλου Κων/νος Βαλτινός.

Όπως όλα τα τελευταία χρόνια, έτσι και φέτος, περίπου 60 από τους προσκυνητές πέρασαν και τους δεξιώθηκε με προθυμία, χαρά και απλότητα η οικογένεια του παπα-Θανάση, απέναντι στο «Ζαφρέικο», το μόνο πια σπιτικό που ανοίγει διάπλατα για τους προσκυνητές τέτοια μέρα, με πλούσια εδέσματα και με πολλή αγάπη, θεωρώντας πως αυτή τους η προσφορά είναι η συνέχιση μιας πολύχρονης παράδοσης για τη μέρα αυτή, όχι μόνο των προγόνων του, αλλά και όλων των παλιών οικογενειών της περιοχής.

Η παλιά γούρνα που γέμιζε νερό και πότιζε τα Ζαφρέικα χωράφια, τώρα επιτελεί άλλο ρόλο! Το δάπεδο οριζοντιώθηκε και ταιμεντοστρώθηκε, ενώ όλος ο χώρος μπορεί να σκεπάζεται κατάλληλα με τέντα σε μόνιμα στηρίγματα, ώστε, και όταν ο καιρός είναι βροχερός, να μη γίνεται εμπόδιο στη φιλοξενία των προσκυνητών. Ο εξοπλισμός είναι ζηλευτός, και όλα αυτά για να συνεχίζεται η παράδοση προς τιμήν του Αγίου!

Όπως μας είπε ο παπα-Θανάσης, τα αναψυκτικά και οι μπίρες της φετινής δεξίωσης ήταν προσφορά

λος Καρπενησιού) και Κώστας (κατασκευαστής) Φ. Βονόρτας, που η αείμνηστη μητέρα τους ήταν Λιναρακιώτισσα, η Ελένη Κ. Ζαχαροπούλου. Επίσης ο Πρόεδρος του Νέου Κρικέλλου κ. Δημήτρης Χατζής, ο πρώην Επίτροπος του παπα-Θανάση κ. Αυγέρης Σερραφείμ, οικογενειακώς (πέντε άτομα) που μετέφεραν και το ψητό ώστε να είναι ζεστό στην ώρα του, αλλά και ο Μηχανικός από την Αρκίτσα κ. Μπάτσος Μιχάλης που επιμελείται έργα στην Εκκλησία του παπα-Θανάση και μάλιστα έφερε και δέκα κιλά κρασί για το τραπέζι! Από τους ξενιτεμένους της περιοχής ήταν ο Κώστας Δ. Μπαλτάς από την Καστανούλα και η Λιναρακιώτισσα σύζυγός του Μαρία, το γένος Ι. Ζαχαροπούλου, η Μαρία Σπύρου Βαστάκη καθώς και το ζεύγος Χρυσικού, Χρυσούλα και Νίκος, κόρη και γαμπρός των αείμνηστων Μιλτιάδη και Παρασκευής Βαστάκη. Παρών και ο συμπατριώτης μας Παναγιώτης Ανδρ. Ζηνέλης, από τους Κήπους, που ευδοκίμησε στην Αμερική. Όπως μας είπε με συγκίνηση η τελευταία φορά που είχε μεταβεί στον Άγιο Γιάννη ήταν το 1958, μικρό παιδί με τον αδελφό του Στέλιο. Είχαν έρθει από την κοίτη του Κρικελλοπόταμου και ήταν μούσκεμα ως τη μεσούλα τους από τα περάσματα στο ποτάμι...

Φέτος, επειδή η μέρα ήταν Κυριακή, μπόρεσαν και ήλθαν προσκυνητές ακόμα και μικροί μαθητές!

Κάποιες Καστανιώτισσες κατέβηκαν με τα πόδια από τον παλιό δρόμο που δύσκολα πια διασχίζεται.

Η οικογένεια του παπα-Θανάση ευχαριστεί όλους όσους πέρα από τον εκκλησιασμό πέρασαν από το σπιτικό της το «Ζαφρέικο», τις κυρίες που πρόσφεραν και δικά τους κεράσματα, φαγητά και γλυκά, και βοήθησαν στην όλη εξυπηρέτηση καθώς και τους Ιεροψάλτες που λάμπρυναν τον πανηγυρικό εορτασμό και όλοι μαζί συνέτελεσαν ώστε και η φετινή Λειτουργία στον Άγιο Γιάννη και η φιλοξενία στο «Ζαφρέικο» να είναι εντυπωσιακή.

Και του χρόνου, Βοήθεια ο Άγιος Ιωάννης σε όλους τους κοπιάσαντες και προσκυνητές! Πολλές ευχαριστίες και συγχαρητήρια στον οικοδεσπότη παπα-Θανάση και την οικογένειά του. Να είναι γεροί όλοι τους και να έχουν την ευλογία του Αγίου Ιωάννου να κρατούν την παράδοση για πολλά - πολλά χρόνια!

Ζαχαρίας Ζηνέλης

(Συνέχεια από τη σελ. 13)

Κλείνουμε προς το παρόν το θέμα με ένα μεγάλο ευχαριστώ προς τους φίλους Αργυροπηγαδίτες. Λόγω μεγάλης ύλης, το άρθρο μας για αυτή την επίσκεψη θα δημοσιευτεί στο επόμενο φύλλο μας.

Του Συλλόγου Αργυροπηγαδιτών:

«Την Τετάρτη, 18 Αυγούστου 2021, είχαμε τη χαρά να υποδεχτούμε στο χωριό μας και στην «Τριανταφυλλιά» τους γείτονες και φίλους μας από τον Σύλλογο Καστανιωτών Ευρυτανίας. Είχαμε την ευκαιρία να τους ξεναγήσουμε στο κέντρο του χωριού και στο Κέντρο περιβαλλοντικής Ευαισθητοποίησης και Ανάδειξης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς Ορεινών Χωριών και να τους περιποιηθούμε στο Κέντρο «Τριανταφυλλιά». Είχαμε ακόμα την ευκαιρία για έναν πλούσιο προβληματισμό για τις δυνατότητες των ορεινών χωριών μας, για το σήμερα και το αύριο. Πρωτοπόροι οι Καστανιώτες όχι μόνο στην ίδρυση των Συλλόγων, από το 1963 αυτοί - τους ακολουθήσαμε εμείς το 1972, αλλά και στα έργα ανάδειξης της ιστορίας τους, του πολιτισμού τους, του φυσικού κάλλους του τόπου τους καθώς και στην συσπείρωση των ανθρώπων τους και ειδικά της νεολαίας τους.»

Του Αντιπροέδρου μας Κώστα Απ. Μπώκου:

«Αγαπητοί φίλοι Αργυροπηγαδίτες, ευχαριστούμε πολύ για όλα. Τόσο για την ξενάγηση, όσο και για την ζεστή φιλοξενία, αλλά και το υπέροχο φαγητό στις εγκαταστάσεις του Συλλόγου σας. Ήταν για εμάς πράγματι, μια όμορφη μέρα. Ήλθαμε ακόμη ένα βήμα πιο κοντά στους Γείτονές μας, από την άλλη πλευρά της Τριανταφυλλιάς.

.....

Έχετε κάνει πολλά πράγματα με λίγα μέσα, αλλά με πολλή αγάπη και μεράκι για τον τόπο σας.

.....

Η επίσκεψή μας αποτελεί μια παρακαταθήκη για το μέλλον.»

Νέο απόκτημα στο Λαογραφικό Μουσείο του Συλλόγου μας

Λίγο πριν το θάνατό του, ο Γιάννης Τσατσαράγκος, για μια ακόμη φορά μας συγκίνησε με την προσφορά του. Δώρισε στο Λαογραφικό Μουσείο, το τελευταίο σωζόμενο θρανίο του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας.

Ας είναι αναπαυμένη η ψυχή του.

Έργα στην Καστανιά

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ 29-8-2021

Βουνά ψηλά, γυμνές κορφές που αγγίζουνε τ' αστέρια, δάση πυκνά, γκρεμοί, βαθιές χαράδρες και ποτάμια, κρύες πηγές και ομορφιές τριγύρω απείρου κάλλους στολίζουν την πανέμορφη Ευρυτανία, όπου η χώρα μας ισάξιος με κάθε άλλου τόπου πολλές ή και ανώτερες έχει ομορφιές να δείξει, που τέρπουνε μάτια και νου του καθενός ανθρώπου.

Εδώ σαν φρούριο ψηλό και κάστρο Ορθοδοξίας, μοναδικής αληθινής πίστης στην Οικουμένη, χτισμένη σ' ένα πλάτωμα

η εκκλησιά τ' Αηγιάννη τ' Αυγούστου στις εικοσιεννιά πάντα μας περιμένει.

Γι' αυτό καθώς κι άλλες χρονιές στην αγία του μνήμη και πάλι συναχθήκαμε απ' τα χωριά τριγύρω πολλοί για να τιμήσωμε τον Άγιο ή τάμα δικό μας να εκπληρώσουμε έστω και αν εφέτος το πανηγύρι το λαμπρό, μας στέρησε ο φόβος του πάνδημου κορωνοϊού, που φαίνεται πως είναι μάστιγα της παγκόσμιας κακίας κι απιστίας κ' ενδειξη πως εξώκειλε σήμερα η Ανθρωπότητα.

Και πάλι ολοπρόθυμα πρόσχαροι Προδρομίτες προσέφεραν ό,τι μπορούν για την αναψυχή μας σε όλους μας: στο Δήμαρχο το Νίκο το Σουλιώτη, που ακούραστος πρωτοστατεί σε κάθε είδους έργο, στους δύο καλούς μας ιερείς παπα-Σωτήρη Τσιώκο, Ζαφείρη Αθανάσιο κι όλους τους συνοδούς τους, σε ένα χώρο εξωτικό, καλά οργανωμένο με πρωτεργάτη κ' εμπνευστή τον Τάκη Ταραμπίκο.

Δημήτριος Ευθ. Κουτρούμπας
Καθηγητής του Πανεπιστημίου
Αθηνών, Ποιητής, Πολιτικός
Φιλόσοφος.

• Οι προαύλιοι χώροι στις εκκλησίες του Προφήτη Ηλία (φωτο δεξιά) και του Αγίου Γεωργίου (αριστερά) μεγάλωσαν. Ένα νέο τείχος χτίστηκε αντίστοιχα και στις δύο εκκλησίες και μάλιστα αυτό του Αγίου Γεωργίου είναι αρκετά μεγάλο και δημιουργεί αντιστήριξη στο Ναό. Ευχαριστούμε τον πατέρα Σωτήριο, το εκκλησιαστικό Συμβούλιο και τους χρηματοδότες για τις δωρεές τους. Να είναι βοήθεια τους οι Άγιοι.

• Στην τοποθεσία Μελίσσι και συγκεκριμένα λίγο πριν το βράχο, ένα χτιστό μονοπάτι ξεπρόβαλε. Δεν γνωρίζουμε αν πράγματι εξυπηρετεί τον ιδιοκτήτη του κτήματος ο οποίος έχει πρόσβαση από αυτό, σίγουρα όμως είναι όμορφο και εντυπωσιακό.

